(২)

(সভ্যতা, আধুনিকতা, নিষ্ঠুৰতা জিন্দাবাদ)

আন এদিন,

কলেজৰ পৰা উভতিছো। ভৰলুত চিটি বাছ এখনত উঠি ঘৰলৈ বুলি আহি আছো। কাষৰীয়াত এগৰাকী বৃদ্ধা মহিলা বাছখনত উঠিল। লতাশিল মান পাওঁতে মহিলা গৰাকীয়ে প্ৰথম চিটটোত বহা ধুনীয়া (প্ৰসাধনে অধিক মোহনীয়া কৰা) গাভৰু গৰাকীক কোৱা শুনিলো আই, অ', ককালটো টনটনাই গৈছে। বয়ো নোপোৱা যদি মোক অকণ বহিবলৈ দিবানে? গাভৰুৱে আইতাকৰ বয়সৰ মহিলা গৰাকীলৈ চালে। তাৰপিছত একোৱেই যেন শুনা নাই, একোৱেই যেন দেখা নাই ভাৱত পুনৰ বাহিৰলৈ খোলা খিৰিকীৰে চাই পঠিয়ালে। সোঁহাতৰ প্ৰথম চিটটোত বহি আছিল প্ৰায় ২৫/২৬ বছৰীয়া এজন যুৱক। খৰধৰকৈ ওচৰতে আওজাই থোৱা পেংলোৰ কাষলতিৰ তলত লৈ ক'লে "আইতা, ইয়াতে বহক।" মহিলাগৰাকীয়ে "এ.......বো........পা......... জাতীয় কিবা এটা ক'বলৈ লৈছিল, শেষ নহ'ল - জিন্স পেন্ট, টি-চাৰ্ট পৰিহিতা ল'ৰা জাতীয় ছোৱালী এজনীয়ে মহিলা গৰাকীক প্ৰায় বগৰাই থৈ যোৰাদি গৈ চিটটোত আৰামেৰে বহিল। মহিলা আৰু পেংলোৰা যুৱকৰ দৃষ্টি বিনিময় হ'ল- দুয়োৰে ওঠেৰে বাগৰি গ'ল একোটা ষ্টপ, কৰুণ হ'ল। তাৰ পিছত ল'ৰাটোৱে কান্ধত ওলোমাই থোৱা বেগখনৰ পৰা কাগজ পেঞ্চিলেই নে কি ধৰিব নোৱাৰিলো, তেনেকুৱাই কিবা এডাল উলিয়াই চিটটোৰ সন্মুখৰ খালী ঠাইখিনিত দেও দি দি যে "শাৰীৰিক ভাৱে অক্ষম লোকৰ বাবে সংৰক্ষিত আসন" বুলি লিখা শাৰীটোৰ "অক্ষম" শব্দটোৰ 'অ' টোৰ ওপৰত ঘঁহি ঘঁহি "স" এটা লিখিলে আৰু "লোকৰ বাবে সংৰক্ষিত আসন" শব্দটোৰ ওপৰত গাৰ সমস্ত শক্তি প্ৰয়োগ কৰি পেঞ্চিলডাল ঘঁহি শব্দ কেইটা চিনিব নোৱাৰা কৰি পেলালে। তাৰ পিছত " কিন্তু বিবেকহীন লোকৰ বাবে সংৰক্ষিত আসন"। গোটেই বাক্যটো নবালৰিকৈ মই পঢ়ি পেলালো - "শাৰিৰীক ভাৱে সক্ষম কিন্তু বিবেকহীন লোকৰ বাবে সংৰক্ষিত আসন"। AIDC (মোৰ গন্তব্য স্থান) পালোঁ। বাছৰ পৰা কণ্ডাক্টৰৰ অস্পষ্ট মাত শুনিবলৈ পালোঁ............ কি....। লেখছি......। মালিকক কায় উওৰ দিব? মই.........। এনকে.........। বাইদেউ...........। আ পুনি.......। দাদানা .....। বাইদেউ.........। এই, কি.........। ভেলুকা লাগি চাই থাকা? মানুহ মাত এ......। A I D C নাৰ্চাৰী, চিৰিয়াখানা ....গণেশগুৰি......। দিশপুৰ..........।

●●●

এখন্তেক ধেমালি (কৌতুক)

১। বাবাৰ পৰীক্ষা। ৰাতি প্ৰায় বাৰ বজালৈকে পঢ়িছে। ইতিমধ্যে সিহঁতৰ ঘৰলৈ চোৰ আহিল। বাবাই পঢ়ি থকাত চোৰৰ খং উঠিল- কিয়নো তাৰ কাম হোৱা নাই। চোৰটোৱে ভিতৰত সোমাই দেখিলে বাবাই টেবুলত মূৰ থৈ টোপনি গৈছে। খঙতে চোৰটোৱে কটপকৈ চৰ এটা মাৰি ক'লে— 'বদমাচ কেতিয়াবাৰ পৰা আহি বৈ আছো, দেখা নাই। নিজৰ কামো নকৰা, আনকো সুবিধা নিদিয়া।'

২। দুজন বন্ধু ৰাস্তাৰে খোজকাঢ়ি গৈ থাকোঁতে প্ৰথম বন্ধুজনে ছোৱালী এজনীক জোকোৱাত ছোৱালীজনীয়ে দুৰৈৰ পৰাই চেণ্ডেল মৰাৰ ভাবুকি দিয়ে। হঠাৎ দ্বিতীয় বন্ধুজনে এনে ঘটনা দেখাত প্ৰথম বন্ধুৰে কৈ উঠিল, দেখিছা বন্ধু, তাই মোক কিমান ভাল পায়, নতুন এজোৰ চেণ্ডেল কিনিছে তথাপিও মোক দেখুৱালে।

৩। চকু বিশেষজ্ঞ এজনে ৰোগী এজনক উপদেশ দিছে– যিমান পাৰে সেউজীয়া বস্তু খাব, চকুৰ কাৰণে অত্যন্ত ভাল। ৰোগীজনে ক্ষন্তেক ভাবি ক'লে- হয়, হয় মহাশয় আপুনি থিকেই কৈছা। কাৰণ মই আজি লৈকে কোনো গৰু, ছাগলী, ঘোঁৰা আদিক যিমান বয়স নহওঁক কিয়, চছমা ব্যৱহাৰ কৰা দেখা নাই।

সংগ্ৰহ : এনিমণ্ড বাভা
স্নাতক ২য় বৰ্ষ

দুটোপাল চকুপানী

শ্ৰীজয়দেৱ বায়ন
উঃ মাঃ প্ৰথম বৰ্ষ

অশোকৰ কিতাপখন নিনিয়া হ'লে পৰাগ চাগে সেইদিনা কলেজলৈ নগলহেঁতেনে । সেই দিনা পৰাগৰ মনতো সিমান ভাল নাছিল, দুমাইল ৰাস্তা অতিক্ৰম কৰাৰ পিছতহে কলেজখন পোৱা যায়, মানে পৰাগে থকা ভাৰাঘৰটোৰ পৰা কলেজলৈ দুমাইল।

সেইদিনা কলেজলৈ যোৱা ৰাস্তাটোত অগণন মানুহ, কাৰণ সেই চহৰখনত সেইদিনা সাপ্তাহিক হাট। পৰাগে অনিচ্ছা সত্বেও কলেজলৈ ওলাল। পৰাগে আধা মাইলমান ৰাস্তা খোজ কাঢ়িয়েই গ'ল। ৰাস্তাত বহুত মানুহ, চাইকেল, ঠেলাগাড়ী, মটৰ চাইকেল, বন্ধঘৰৰ নিৰ্জন কোঠালি এটাত ভোমোৰাই গুণ গুণালে যি শব্দ হয়, তেনেকুৱা শব্দৰেই ভৰি পৰিছিল ৰাস্তাটো। পৰাগে বেগাই খোজ দিব নোৱাৰিছিল। ন বজাত ওলাইছিল। এতিয়া পৰাগৰ ঘড়ীত দহ বাজিবলৈ পোন্ধৰ মিনিট বাকী। ঘড়ীটো চাই চকু কেইটা উঠাইছে মাত্ৰ, এজন ল'ৰাই, সেই ভিৰৰ মাজেৰে দ্ৰুত বেগেৰে মটৰ চাইকেল এখন চলাই লৈ গ'ল। পৰাগে মনতে ভাবিলে, এই ল'ৰাবোৰৰ কি যে চখ। এই জন অৰণ্যৰ 'মাজেৰে ইমান জোৰেৰে কিয় চলাব লাগে? নিজেতো মৰিবই, লগতে আন কোনোবাকো নিব। ল'ৰাজন কোন চিনিবলৈ পৰাগৰ বেছি সময় নেলাগিল, এই চহৰৰ থানাখনৰ অ'.চি.ৰ ল'ৰা প্ৰকাশ, দেউতাকৰ স্বভাবটোৱে সেই, ল'ৰা কত ভাল হ'ব? কোনোৱে কয় "জাত শিস্বে পাত, হাৰি শিস্বে ভাত, টকা পালে নিৰ্দোষীক জেলত সোমোৱা, দোষীক মোকোলাই দিয়াই হৈছে তেওঁৰ কাম। পৰাগে অলপ দূৰত মানুহৰ জুম এটি দেখিলে, চাৰিওফালে মানুহ, মাজত কোন সেয়া, প্ৰকাশ দেখোন। পৰাগ জুমটোৰ ওচৰ পালে। পৰাগৰ চকু কপালত উঠিল, আদবয়সীয়া এটি বুঢ়াক প্ৰকাশে কিবা কৈ আছে। ঠেলাখনৰ চকাটো দেখোন ভাঁজ লাগিছে। পৰাগৰ বুজিবলৈ বাকি নাথাকিল, প্ৰকাশে বেচেৰা ঠেলা চালক জনক খুন্দিয়াইছে। ঠেলাচালক জনৰ হাতখনত দেখোন তেজ, প্ৰকাশে ঠেলাচালকজনক মাৰিছে হ'বলা। গাল দুখন ৰঙা পৰি আছে। প্ৰকাশে ঠেলা চালকজনক ঢকিয়াইছে দেখোন। পৰাগৰ চাই থাকিবলৈ ধৈৰ্য ন'হল। তেতিয়া ঘটনাটোৰ সম্ভেদ লবলৈ বহু মানুহ জুমটোৰ কাষ চাপিছিল, কোনেও প্ৰকাশৰ দোষ নধৰে; ডাঙৰ মানুহৰ ল'ৰা, কিবা ক'লে মাৰি দিব, একো কৰিবও নোৱাৰিব; সেই ভয়তে কোনেও প্ৰকাশক বাধা দিয়া নাই, পৰাগে ভিৰ ফালি মাজলৈ সোমাই প্ৰকাশৰ ওচৰলৈ গ'ল।

ঃ প্ৰকাশ দা বাদ দিয়ক এইবোৰ, এই বুঢ়াজনক মাৰি পাপৰ ভাগী কিয় হয়?

পৰাগে প্ৰকাশক এক প্ৰকাৰৰ জোৰ কৰিয়েই মটৰ চাইকেলখনৰ ওচৰলৈ লৈ গ'ল। প্ৰকাশে তেতিয়াও ভোৰ-ভোৰাই আছিল।

ঃ বুঢ়া কৰবাৰ! মৰিবলৈ আহে, ভাগ্য ভাল আছিল। পেটত নালাগি হাতত লাগিল। মটৰ চাইকেলখন ষ্টাৰ্ট দি প্ৰকাশ গুচি গ'ল। পৰাগে নিজকে কোৱাদি ক'লে।

ঃ দেউতাকৰ টকা পইছা অলপ বেছি আছেতো, সেই কাৰণে এনেকুৱা গুন্দাগিৰি। ঠেলা চালক জনলৈ বেয়াই লাগে। দিনটো খালি পেটেৰে বস্তু টানি ৰাতি এসাজ খায়। ৰাতি দুপৰলৈ আদ্দা দি ঘৰত মাছে-ভাতে খাইছেতো, দুখীয়াৰ দুখ ক'ত বুজিব? গুন্দা কৰবাৰ। তাৰ পিছত পৰাগে চালকজনৰ ওচৰলৈ গ'ল তেতিয়াও চালকজনে একে ঠাইতে বহিয়েই আছিল। কিজানি কৰবাত বেছি দুখ পাইছে। তেতিয়া মানুহবোৰ জুমটোৰ পৰা আঁতৰিবলৈ ধৰিছিল? চালকজনৰ চিনাকি কোনোৱা এজনে ঠেলাখনৰ ভঙা হেণ্ডেল ডাল ঠিক কৰি আছিল। পৰাগে চালকজনৰ ওচৰলৈ গৈ চালকজনক উদ্দেশ্যি সুধিলে —

ঃ খুড়াদেউ কৰবাত বেছিকৈ দুখ পালে নেকি?

ঠেলা চালকজনে কিজানি কিবা ভাবি আছিল, পৰাগৰ

মাতত্ৰে সম্পূৰ্ণ বুজাই পাই ক'লে

ঃ ও: অ' মই বজাৰলৈ যাবলৈ ওলাইছিলোঁ বোপা, কথাতে কয় বোলে কপালৰ লিখন নাযায় খণ্ডন। কি কৰিবা বোপা? ছয়টা কৈ পৰিয়াল পোহপাল দি আছিলোঁ ঠেলা খনেৰে। এতিয়া ঠেলাখনো ভাঙি পৰি থাকিল, আমাৰ দৰে মানুহ এই পৃথিৱীখনত জীয়াই থকা টান হৈ পৰিছে। এইবুলিকৈ চালকজনে উঠিবলৈ খুজিও বহি পৰিল।

ঃ কি হ'ল খুড়াদেউ আকৌ বহিলে যে?

ঃ আঠুটো খুব বিষাইছে বোপা, বহুখিনি নিব নোৱাৰিম চাগে। বৰ বেয়া হ'ল কথাটো। ল'ৰাটো গুৱাহাটীত পঢ়ি আছে। পৰহি এখন চিঠি পঠাইছে ঘৰৰ ভাড়া দিবৰ সময় হৈছে। টকা অলপ খুজিছে আজি এই টিপটোৰ পিছত আৰু দুটা টিপ মাৰিলে ষাঠি টকা পালোঁহেঁতেন। দুই এটকাকৈ থোৱা জমা পইচাও অলপ আছে। ভাবিছিলো-- চালকজন থমকি ৰৈছিল। পৰাগে সুধিলে ঃ

ঃ এতিয়া কি কৰিব খুড়া?

চালকজনে ক'লে-

ঃ এতিয়া আৰু কি হ'ব? যিখিনি টকা জমা হৈছে সেই খিনিকে দি পঠাব লাগিব। এইবুলি কৈ তেওঁ উঠিব খুজিছিল। উঠিব নোৱাৰাত পৰাগে অলপ সহায় কৰি দিলে। চালকজনে সোঁ ভৰিখন চোচোৰাই ঠেলাখনৰ ওচৰ পালে। পৰাগৰ আৰু সেইদিনা কলেজলৈ যোৱা নহল, নিজ ঠাইলৈ উভতি আহি মুখত অলপ পানী ছটিয়াই পৰাগ বিচনাত দীঘল দি পৰিল। চালকজনৰ কথাই পৰাগৰ মনটো বেদনাৰে ভৰাই পেলাইছিল। তেনেতে ডাকঘৰৰ মালিকজনে মাত ক'লে

ঃ পৰাগ, ঘৰৰ পৰা চিঠি আহিছে পিয়নজনে মোৰ হাতত দি গৈছে লোৱা। পৰাগে হাত পাতি চিঠিখন ল'লে ঘৰত সোমাই চিঠিখন পঢ়িবলৈ ল'লে, পৰাগৰ দেউতাকে লিখিছে।

মৰমৰ পৰাগ,

মোৰ মৰম লবা। তোমাৰ নিশ্চয় ভাল। ভালদৰে পঢ়া শুনা কৰিছনে নাই, ভালদৰে পঢ়িবা, বেছি নুবুৰিবা। মাৰৰ মৰম লবা। আশা আৰু গীতাৰ বৰ্তমান ভাল, আশাৰ কেইদিনমান আগতে খুব অসুখ হৈছিল। সাধাৰণ জ্বৰ যদিও বহু টকা খৰছ হ'ল। তুমি বিশেষ চিন্তা নকৰিবা, এতিয়া ভাইৰ ভাল, টকা এইবাৰ কমকৈ দিলো। আজি কালি বস্তু কঢ়িওৱা গাড়ীও বহুত ওলাল। এতিয়া বেছিকৈ ভাড়া পোৱা নাযায়। তথাপিও কমকৈ হলেও বজাৰৰ দিনা পোৱা যায়। মই পুৰণি অভ্যাসটো এৰি পেলাইছো। এতিয়া মই সেইবিধ নাখাও পইছা খৰচ হয় বাবে। আজি বেছিকৈ নিলিখো, ভালকৈ পঢ়িবা।

ইতি-

তোমাৰ দেউতা

শ্ৰীঅৰিন্দম সৰকাৰ

গাঁও - ডুমডুমা

চিঠিখন পঢ়ি পৰাগৰ মনটো সেই চালকজনৰ ওচৰলৈ গ'ল। দেউতাকেও কিজানি চালকজনৰ দৰে পৰিস্থিতিৰ সন্মুখীন হৈছে। পৰাগৰ দেউতাকো যে এজন ঠেলাচালক। সেইদিনা দুপৰীয়া পৰাগৰ ভাত খোৱা নহ'ল। গাৰুৰ কভাৰখন পৰাগৰ চকুলোৰে সেমেকি উঠিল। ❋❋❋

কৌতুক

শিক্ষক ঃ "ৰমেন, কোঁচোন। "Man is Mortal" ৰ অসমীয়া অনুবাদ কি?

ৰমেন ঃ (খন্তেক ভাবি)- মানুহৰ গাঁত বহুত তেল থাকে ছাৰ।

শিক্ষক ঃ (খঙেৰে)- You are fool.

ৰমেন ঃ (হাঁহি উল্লাসিত হৈ) ঃ ছাৰ, সাধাৰণ এটা অনুবাদ শুদ্ধকৈ ক'ব পৰা কাৰণে আপুনি মোক ফুলৰ সৈতে তুলনা কৰিব লাগেনে।

শ্ৰীঅসীম দাস

স্নাতক ২য় বৰ্ষ (কলা)

জীৱনৰ ফেঁহুজালীত অভয়াৰণ্য

শ্ৰীজোনমণি ঠাকুৰীয়া
স্নাতক ১ম বৰ্ষ (বিজ্ঞান)

"ইশাবাস্যম ইদং সৰ্বং যৎকিঞ্চ জগত্যাং জগত।
তেন তাক্তেন ভঞ্জিথা মা গৃধঃ কস্যাব্দিদধনম।।"

উপনিষদৰ পাতত থকা কথাখিনি মনতে জুকিয়াই চালে অংকিতে। অংকিতৰ মনত খেলিমেলি লাগিব ধৰিলে। চিৰ-পৰিবৰ্তনশীল এই পৃথিৱীত আমাক লগাখিনিহে ব্যৱহাৰ বা ভোগ কৰিব দিছে। পিছে আমি নিজৰ প্ৰাপ্যৰ বাহিৰেও অন্যৰ সম্পদৰ বাবে লালায়িত হওঁ কিয় ?

ঘৰৰ তথা গাঁৱৰ মানুহে অংকিতক অনাই বনাই ঘূৰি ফুৰা বেকাৰ ল'ৰা বুলি ইতিকিং কৰে। কিন্তু অংকিতৰ মনৰ কথা কোনেও নুবুজে। উপযুক্ত তথ্য সংগ্ৰহ কৰিবলৈ সি প্ৰতিদিনে অৰঙে-দৰঙে ঘূৰি ফুৰে। বৰ্তমান সমাজৰ কৰাল গ্ৰাহত সম্পূৰ্ণ নিমজ্জিত হৈ সি সকলো বিষয়তে অভ্যস্ত হৈছে। সি জীৱনটোক 'চেলেঞ্জ' হিচাপে লৈ জীয়াই থাকিব বিচাৰে।

কিছু সময় বাছৰ বাবে অপেক্ষা কৰি দীঘল দি পৰি থকা ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথটোক এক উদাস দৃষ্টিৰে একে থিৰে চাই ৰ'ল। ক্ষন্তেক পিছতে চহৰত থকা নিজৰ কাকতৰ অফিছলৈ বুলি ধুনীয়া বাছ এখনত উঠি ল'লে। বাছখনৰ খালী চিট এখনত বহি লৈ বাছৰ ভিতৰৰ মিশ্ৰিত কোলাহলৰ পৰিবেশটো ভাল লাগিবলৈ সি ম'বাইলত ধুনীয়া গীত এটা লগাই থলে। খিৰিকিৰে শান্ত মনেৰে লক্ষ্য কৰি গ'ল পৃথিৱীৰ সৌন্দৰ্য। গীতৰ সুৰীয়া লহৰত তাৰ চকু মুদ খাই গ'ল। .... যেতিয়া কোনো কামেই ঠিকমতে নহয়.... আৰু কেতিয়াবা তেনেকুৱা হ'বই.... যেতিয়া সন্মুখৰ পথত থিয় পৰ্বত দেখা পাবা তেতিয়া হ'বা সম্বলহীন আৰু ঋণৰ ভাৰ গধুৰ.... যেতিয়া হাঁহিবলৈ লওঁতে বুকুভেদি ওলাই আহে দীৰ্ঘশ্বাস আৰু মনত থাকিব দুঃচিন্তাৰ চাপ ..... তেতিয়া একান্তই যদি প্ৰয়োজন তথা ইচ্ছা হয় বিশ্ৰামৰ, তেন্তে বিশ্ৰাম লবা, কিন্তু ৰণক্ষেত্ৰ এৰি পলাই নাযাবা ..... এৰা। ৰণক্ষেত্ৰ এৰি পলাই যোৱাতকৈ অলপ বিশ্ৰাম লৈ আকৌ ৰণক্ষেত্ৰত জপিয়াই পৰা.....। কাষৰ খালী চিটখনত কোনোবা এজনে আহি আৱামত বহি লোৱাতহে অংকিতৰ তন্ময়তা ভাগি গ'ল।

এফালে আৰ্থিক অনাটনত নিমজ্জিত ঘৰ আনফালে মুক্তিৰ দুৱাৰ। অদম্য আগ্ৰহ সত্বেও অংকিত দ্বিধাগ্ৰস্ত হৈ পৰিছিল। দৰিদ্ৰতাৰ গহ্বৰৰ পৰা ওলাই আহিব নোৱাৰা পৰিয়ালৰ আন সদস্যই কি বুজিব অংকিতৰ কথা। সেয়ে অংকিতৰ প্ৰায়ে মনত পৰে জ্যোতি প্ৰসাদৰ কবিতা ফাঁকিলৈ-

".... ঘৰত নাই গৰু / নীলাম কৰা তোৰ পথাৰত / লোকে হাল বায় /কণ্ঠত তোৰ গান থাকোঁতেও /শিকাৰযে তোৰ সুবিধাকেইনাই/পঢ়িবলৈ মন থাকোঁতেও /পঢ়াওতা নাই...."

সময়ৰ উত্তাল তৰংগত উটি-ভাহি ঠান-থিন নোহোৱা জীৱনৰ ছন্দত মাথোঁ প্ৰয়োজন টকাৰ। মূৰ দাঙি জীয়াই থাকিবলৈ যিকোনো প্ৰকাৰে প্ৰয়োজন হয় টকাৰ। ইয়াৰ বাবে নীতি-দুৰ্নীতিৰ কোনো চিন নাই। প্ৰয়োজন নাই সৎ-অসৎৰ সেয়ে হয়তো বৰ্তমান সমাজত যিয়ে বেছি নীতি-দুৰ্নীতিৰ বাবে সচেতন তেওঁৰ মৃত্যু সোনকালে হোৱাৰ সম্ভাৱনা বেছি। বৰ্তমানৰ শিক্ষাই সুচাৰুৰূপে জীয়াই থাকিবলৈ শিকাবহে পাৰে, জীয়াই ৰাখিব নোৱাৰে। সেয়ে দৰিদ্ৰ আৰু ভৱিষ্যৎহীনতাই আবদ্ধ কৰি ৰখা পৰিয়ালত থাকিও অংকিতে বিমৰ্ষিত হোৱা নাছিল এটা নিজস্ব জীৱন দৰ্শনেৰে আগুৱাই সফল হ'ব বিচাৰে। সি কষ্ট কৰি হ'লেও পঢ়িব বিচাৰিছিল।

লাহে লাহে সকলো স্বাভাৱিক হ'ল। নিজৰ নিজৰ ব্যস্ততাৰ মাজতে পৰিয়ালৰ লগতে অংকিতৰ জীৱন আগুৱাই গ'ল। কিন্তু আগুৱাই নগ'ল সিহঁতৰ ঘৰুৱা অৱস্থা। জীৱনলৈ দুৰ্যোগ আহেই, ই জীৱনৰ এক পৰিক্ৰমাহে , মুখামুখি হোৱা সাহসৰ পৰিচয়। সি ভাবিছিল জীৱনটো নতুনকৈ গঢ় দিব কিন্তু ভেটিয়েই দৃঢ় নহ'ল।

বাছখন গন্তব্য স্থান পোৱাত সি নামি দি খৰ-খেদাকৈ নিজৰ অফিছলৈ খোজ দিলে। সূৰ্যৰ প্ৰখৰ তাপত অংকিতৰ কিবা লাগি গ'ল। অফিছত নিজৰ অৱশ শৰীৰটো জুৰ পেলাবলৈ

চকীখনতে সমানে হাঁলি সি বহি লৈ থকা [illegible] চাই [illegible] বহিছে। [illegible] বহুতো সংবাদ [illegible] বেছ পৰিপাটি [illegible] সেইখনত কেলেণ্ডাৰৰ লগতে মহাত্মা গান্ধীৰ ফটোও ওলমি আছে। এজন কৰ্মনিষ্ঠ আৰু নিষ্ঠাবান পুৰুষৰ নিৰ্লিপ্ত সদায় সৎ নহ'বও পাৰে, কিন্তু উদ্দেশ্য সদায় একে থাকে। কেতিয়াবা তেওঁৰ নীৰৱতা ভেদি ওলাই আহিবও পাৰে কঠোৰতা বা অন্য কিবা। অংকিতৰ এয়াই জীৱন দৰ্শন। সেয়াই তাৰ জীৱনৰ পৰিক্ৰমা, তেনেকুৱা 'চেলেঞ্জ' হিচাপে লৈ জীয়াই থকাৰ আমেজে বেলেগ।

টেবুলখনত কাগজ কলম লৈ সংগ্ৰহ কৰি অনা খবৰ, তথ্য পাতিবোৰ ভালকৈ জুকিয়াই চাবলৈ বহি ল'লে। একেই খবৰ, একেই সমস্যা চিৰদিন.... মনত খেলিমেলি লাগিব ধৰিলে ..... সদায় একেই কথা কিমান লিখিব.... নতুনত্ব লাগে। বিশৃংখল হৈ থকা শব্দ কণিকাবোৰ শৃংখল লগাবলৈ সি কিছু সময় ভাবিব লগা হ'ল। মনত এক অজান শংকাই উচপিচাবলৈ ধৰিলে। নিয়তিৰ পাকচক্ৰত পৰি আধাতে পঢ়া সামৰি বাতৰি কাকত এখনৰ কামতে সোমাবলগীয়া হৈছিল সি। এদিন ধুনীয়া প্ৰাকৃতিক দৃশ্য থকা ছবি এখনত লিখা থকা " Be strong, wish for a star and don't ever forget how very special you are, count your blessing not your troubles" কথাখিনি পঢ়ি অংকিতৰ মুখত কিছু চঞ্চলতা, চকুৰ উজ্বলতা বাঢ়ি গৈছিল। সি সংকল্প লৈছিল যে নিজৰ ভৱিষ্যৎ নিজে গঢ়া বাটেৰেহে আহিব দিব লাগিব। নিজে নিজে ভৱিষ্যৎ আহিলে জীৱনটো বিশৃংখল হোৱাৰহে ভয়। সি নিজকে নিজে বিদ্ৰোহী হ'ব তেতিয়াহে তাৰ সপোনে তাক দৰ্জা খুলি দিব। সেই দিনাখনেই দুপৰীয়াৰ নিৰ্জন পথত ভৰি দি মনতে গুণগুণাই এখোজ-দুখোজ কৈ বাতৰি কাকতৰ অফিছলৈ আগবাঢ়িছিল- "জীৱনৰ ৰং কেনেকুৱা / প্ৰিয়ে আজিও নহ'ল কোৱা / স্বাধীনতাৰ পূৰ্ণ সংজ্ঞা / বলিছে তেজাল ধুমুহা / খেদি যোৱাদি সময়ে আওৱায় / সকলো সপোন মোৰ ৰংচুৱা।" অংকিতে ভাৱে মানুহৰ ওপৰত বিশ্বাস মৰম থকা কাৰণেইতো এই পৃথিৱী চলি আছে। অন্তৰৰ পৰা কাৰোবাক ভাল পালে, সকলোৱেই মৰম দিব বিচাৰে। এনেকৈয়ে জীৱনৰ বহু ঘাত প্ৰতিঘাত পাৰ কৰি দিব পাৰি।

নতুন এটা বিষয়ত লিখিবলৈ ব্যৰ্থ চেষ্টাৰ অন্তত সি দীঘলকৈ উশাহ লৈ .... অফিছৰ অন্য মানুহৰ লগত কথা পাতিবলৈ ধৰিলে। কথা পাতি থাকোঁতে তাৰ মনত খেলাব ধৰিলে সি দেখোন গাড়ীৰে আহোঁতে দেখি অহা কথাকে লিখিব পাৰে " হয় ... [illegible] এই [illegible] [illegible] অভয়াৰণ্য....... স্থান কাল পাত্ৰ সাপেক্ষে মানুহ [illegible] উদ্যান [illegible] অভয়াৰণ্য [illegible] পৰিৱেশক ধ্বংস কৰি [illegible] [illegible] অভয়াৰণ্যৰ সন্মুখত পাইছে এক আধুনিক ৰূপ [illegible] কৰা অহৰহ প্ৰচেষ্টাক ধন্যবাদ দিবই লাগিব আমাৰ সহযাত্ৰীবোৰক। ৰাষ্ট্ৰীয় ঘাইপথৰ দাঁতিৰ পৰা যিমানবোৰ অভয়াৰণ্যৰ সেউজ ৰূপ-লাৱণ্য উপভোগ কৰিব পাৰি, বৰ ধুনীয়া দেখি। পথৰ দাঁতিত অভয়াৰণ্যৰ বিজ্ঞাপন উদ্ভট শব্দবোৰে ৰাক্সিং কৰিব ধৰিলে ভাব হয়, অভয়াৰণ্যৰ মহিমা হয়তো নাই. কিয়নো পুৰণি কলীয়া আচৰণ এতিয়া পৰ্যটকৰ [illegible] 'চেলেঞ্জ' হেমকোষ অভিধানে অভয়াৰণ্যৰ সংজ্ঞাৰ গণমান্য সিদ্ধান্ত দিছেনে নাই নাজানো, কিন্তু সেই বুলিয়েই আমি বহি থাকিম নে? আমি সলাব লাগিব অভয়াৰণ্যৰ সংজ্ঞা, কৰিব লাগিব গছৰ মূঢ়াত কাঠফুলাৰ গৱেষণা। যি দুডালমান নিশকতীয়া গছৰ কিৰিলিত লিপিত খাই আছে সংৰক্ষণশীল মাদুলী তাৰ পৰা চেঁপি চেঁপি ৰক্ষণাবেক্ষণ শব্দটো উলিয়াই চিৰদিনৰ বাবে বন্ধকত থোৱাই ভাল হ'ব। অপুনিতো জানেই সংগ্ৰাম আৰু অপমানৰ অবিহনে কোনো লোকেই উচ্চ আসনৰ অধিকাৰী হ'ব পৰা নাই। গতিকে অভয়াৰণ্যও এদিন সংগ্ৰাম আৰু অত্যাচাৰৰ পৰা এটা শিক্ষা লৈ মহান হ'বই হ'ব।

ধৰ্মংয বাধ্যতে ধৰ্মোঃ ন স ধৰ্ম কুধৰ্মতা।

যি ধৰ্মই আন আন ধৰ্মক বাধা দিয়ে বা অত্যাচাৰ কৰে সেই ধৰ্ম 'ধৰ্ম ই' নহয়। সেয়া অধৰ্ম। গতিকে আমাৰ সহযাত্ৰীবোৰক কি সতেনো বাধা দিওঁ সিহঁতৰ বনাঞ্চল ধ্বংস কৰা ধৰ্মক।" অংকিতে কথাখিনি লিখি সম্পাদকৰ হাতত দি নিজৰ কৰণীয় কামখিনি কৰি ঘৰলৈ উভতি আহিল। আহোঁতে বাটে-বাটে সি ভাবিবলৈ ধৰিলে আমি মানুহক কেনেকৈনো কওঁ ধ্বংসকাৰী জীৱ বুলি। কাৰণ মানুহে জীৱজগতক এটা সম্পূৰ্ণ নতুন ৰূপ দিয়াৰ পথত আগবাঢ়িছে।

সি ঘৰ আহি পোৱাত গধূলিয়ে হ'ল। ৰাতি ভাত-পানী খাই শুবলৈ গৈ বিচনাতে ভাবিবলৈ ধৰিলে সম্পাদকে লেখাটো প্ৰকাশ কৰে নে নকৰে.....। লেম্পটো নুমাই দিয়াত অন্ধকাৰে আৱৰি ধৰিলে। অংকিত শুই পৰিল এক অনিশ্চয়তাত ....

* * *

মা, মই কাইলৈ গুৱাহাটীলৈ যাম

হাৰুণ ৰছিদ
স্নাতক তৃতীয় বৰ্ষ

ঃ........ মা, মই কাইলৈ গুৱাহাটীলৈ যাম। কাপোৰখিনি ধুলি নে নাই, চাউল আছেনে? দেউতাক কবিচোন মোক এইবাৰ টকা অলপ বেছিকৈ লাগিব। চহৰত সকলো বস্তুৰে যিহে জুই ছাঁই দাম আৰু মোৰ কেইখন মান মেজৰৰ কিতাপ কিনিবলগীয়া আছে। লংপেন্ট-ছাৰ্ট এযোৰ কিনিবলগীয়া আছিল, এ থাকক দে। ইমানবোৰ দাবী পূৰণ কৰিব লাগিলে দেউতাৰ মাহেকৰ মূৰত চৰকাৰে গণি দিয়া পইছা কেইটা তহঁতৰ বাবে নাটিবই।

ঃ এহ থ। হেৰৌ তইনো কি কিতাপ কিনিবি মই কিবা নাজানো নেকি? তই বাপেৰক মিছা মাতি ঠগিব পাৰ, মোক নোৱাৰ। তইযে মনে মনে মোবাইল লোৱাৰ মন মেলিছ মই নাজানো নেকি? তই সিদিনাখন মাইনাক এই বিষয়ে কৈ থাকোঁতে মই শুনা পাইছোঁ।

ঃ মা, তইতো জানাই এতিয়া নাপিত, কুলি, ৰিক্সাৱালা আদি কম উপাৰ্জন কৰা মানুহেও হাতত এইবিধ বস্তু ৰাখে। তাতে মোৰ কলেজৰ আটাইবোৰ বন্ধুৱেই মোবাইল ল'ইছে। তেনে ক্ষেত্ৰত মই যদি লব নোৱাৰোঁ তহঁতৰ ল'ৰা এই অৰুপ কলিতাৰ ইজ্জতটো ক'ত থাকিব ক'চোন?

ঃ বাৰু মানি ললোঁ, এতিয়া কচোন তোৰ পঢ়া-শুনা কেনে চলিছে, ভালদৰে পঢ়া নে নাই, নে লগৰ ল'ৰাৰ লগত ঘূৰিয়ে ফুৰ? ভালদৰে ক্লাছ-পাতি কৰিবি, বাপেৰৰ শিক্ষকতা জীৱনৰ মানটো ৰাখিবি, ডাঙৰটোৰ যি হ'ল-হ'ল তই আমাক ভৱিষ্যত সঁহাৰি দিবি, তই আমাক এৰি নাযাবি অ'। নহলে তোৰ বাপেৰে যিমান সপোন বুকুত বান্ধিলৈ তোক পঢ়ুৱাইছে সিবোৰ ভাঙিলে বুকুত বৰ কষ্ট পাব অ'।

ঃ মা...... তইও যে আৰু। মই কেতিয়াবা তেনে হ'ম নে, মই কেতিয়াও তহঁতক এৰি নাযাওঁ।

ঃ অ' কথা প্ৰসংগতে মই সময়ৰ গতিবিধি পাহৰিয়ে থাকিলো। তই তৎক্ষণাত গা-পা ধুই আহগৈ, দেউতাৰে তই ভাল পোৱা মাছ আনিছে।

অৰুণ কলিতা এজন স্কুল, কলেজ নথকা ভিতৰুৱা গাঁওৰ লঁৰা। দেউতাক মহানন্দ কলিতা এজন শিক্ষক তথা সমাজকৰ্মী। শিক্ষকৰ চাকৰিটো বাদে ঘৰত মাটি-সম্পত্তি, ঘৰৰ ভেটিটো বাদে আন একো নাই। অৰুণ সৰুৰে পৰা এখন ভাল সংস্কৃতিৱান ঘৰত ডাঙৰ দীঘল হৈছে। অৰুণহঁতৰ তিনিটা ভায়েক-ভনীয়েক। অৰুণৰ ককায়েকে মেট্ৰিকৰ দেওনা পাৰ হ'ব নোৱাৰি ঘৰত দুই এটা কাম কৰে। অৰুণৰ তলত এজনী ভনীয়েক, তাই এইবাৰ হাইস্কুলত নাম ভৰ্ত্তি কৰিছে। গাঁওৰ ওচৰত কোনো ভাল শিক্ষানুষ্ঠান নথকা বাবে অৰুণে সৰুৰে পৰা চহৰত থাকি পঢ়ি এইবাৰ স্নাতক চূড়ান্ত বৰ্ষত উপনীত হৈছে। ভাৰা গুৱাহাটীৰ পৰা যেতিয়া অৰুণ ঘৰলৈ উভতে ঘৰৰ আটাইয়ে তাকলৈয়ে ব্যস্ত হয়। মাক সৰলাই সৰু পুতেকৰ ভালপোৱা - বেয়া পোৱা প্ৰত্যেকটো বস্তুৰে খবৰ ৰাখে। মাকে তাক বিধে বিধে খোৱা বস্তু বনাই খুৱায়। দেউতাকেও তাৰ আগত অপ্ৰত্যাশিত মৰম যাচে।

ঃ মা .... মই যাওঁ, বাছৰ সময় হ'ল। ইয়াৰ পৰাটো আকৌ কলেজত যাব লাগিব- অৰুণে জোতাৰ ফিতাকেইডাল গাঠি মাৰি মাৰি মাকক ক'লে।

ঃ ৰবিচোন। এইখিনি ল, ইয়াতে কেইটুকুৰামান ভঁজা মাছ আৰু কেঁচা পাছলি দিছো। তোৰ ছাগে ঘৰৰ পৰা দিয়া টকা কেইটা নাটে। ঘৰৰ চিন্তা নকৰিবি, আমি ঈশ্বৰৰ কৃপা দৃষ্টিত কুশলে থাকিম। সময়মতে খোৱা লোৱা কৰিবি। হো..... এই দুশ টকা ল, দেউতাৰক নোকোৱাকৈ ৰাখি দিছো, তোৰ কামত আহিব।

ঃ মা! তইও যে আৰু এইবোৰ বস্তু কিয় দিব লাগে। এইবোৰ তাতে পোৱা যায়।

ঃ আৰু শুন ফোন কৰিব নেপাহৰিবি। পূজাৰ বন্ধত ঘৰত আহিবি।

দেউতাকে সিহঁত মাক-পুতেকৰ কাণ্ড কীৰ্তিবোৰ দেখিও নেদেখা ভাও জুৰি থাকে।

পূজাৰ বন্ধত অৰুণে ঘৰলৈ আহিছে। সৰু ভনীয়েকৰ কাৰণে শেহতীয়া ফেশ্বনৰ কাপোৰ এযোৰ আনিছে। তাকে চাই ভনীয়েকৰ গা- সাতখন - আঠখন হৈছে। তাকে চাই মাকে অৰুণক ক'লে-

ঃ এইবোৰনো পইচা খৰচ কৰি কিয় আনিব লাগে, তই ইমানবোৰ টকা কত পালি?

ঃনাই মানে মা মই ঘৰৰ পৰা দিয়া টকা অলপ অলপকৈ বচাই জমা কৰি তাৰে এইবোৰ আনিছো।

ঘৰলৈ আহিলে সাধাৰণতে অৰুণে গাঁওৰ সমনীয়া সকলৰ লগত গাঁওৰ মূৰত থকা দলঙত বহি আড্ডা দিয়ে। সিদিনাখনো দলঙত কথা পাতি থাকোঁতে সিহঁতৰ লগৰ নীলকান্ত নামৰ ল'ৰাজনে ক'লে-

ঃ ঐ অৰুণ তই আহিছ ভালেই হ'ল। টাউন ক্লাবে আমাৰ ক্লাবৰ লগত ক্রিকেট বাজি খেলিম বুলি সদায় কৈ থাকে। মইও তই অহাৰ কথা গম পাই সিহঁতক কথা দি আহিলো। এতিয়া আমি কাইলৈ সিঁহতৰ খেলপথাৰত উপস্থিত হ'বহে লাগে।

ঃ তই একেবাৰে সিহঁতক তোৰ ফাইনেল ডিছিশ্যনটো দি আহিছানে বাকী কেইজনকো কথাটো জনাইছা? -অৰুণে সুধিলে—

ঃ আমাৰ সকলোৱে ডিছিশ্যন —লগৰ আটাইয়ে একেস্বৰে ক'লে।

ঃ তেনেহলে সেইটোৱে হওক

ঃ মা ...... মই আজি খেলিবলৈ যাম।

ঃ কলৈ?

ঃ এই যে ওচৰৰ টাউন ক্লাবৰ লগত। দেউতাক কথাটো নকবা Please! দেউতাই শুনিলে গালি দিব।

ঃ ঘৰৰ ৰাষ্ট্রপতিক মই Manage কৰিম দিয়া। কিন্তু তই ভাত নোখোৱাকৈ এতিয়া ক'লৈকো যাব নোৱাৰা। ভাত হ'বলৈ পাঁচ মিনিট বাকী আছে।

ঃ মাঁ । মোৰ এতিয়া সময় নাই, তাৰোপৰি মোৰ এতিয়া ভোক লগা নাই। তাৰ পৰা আহি খাম।

ঃ ৰবিচোন।

ঃ মা মই গ'লোৱে।

ঃ ঐ অৰুণ.......

ঃ অৰুণ সিহঁতৰ ১৪৭ ৰাণ হৈছে। আমি এতিয়া তোৰ ওপৰত ভৰষা কৰিয়ে এই ৫০০ টকাৰ বাজি খেলিছোঁ। তইয়ে আমাৰ মান ৰাখিব লাগিব। - নীলকান্তই অৰুণক তোষামোদ কৰি ক'লে।

ঃ হ'বদে চিন্তা কৰিব নালাগে । চাওঁ বেটখন দে। আম্পায়াৰে মাতিছে। তহঁতে ঈশ্বৰক প্রার্থনা কৰ যাতে সফল হওঁ।

ঠিক সেইখিনি সময়তে অৰুণৰ সম্পৰ্কীয় জেঠাকৰ ল'ৰা অজিতে চাইকেল চলাই আহি পিছফালৰ পৰা মাত লগালে-

ঃ অৰুণদা তই [illegible] মাতিছে তোক সোনকালে [illegible] ঘৰলৈ [illegible]

ঃ অজিত তই এইবোৰ কি কৈছ, [illegible] মইতো ঘৰত কৈয়েই আহিছো আৰু মই নহ'লে ইহঁতে কোনকৈ খেলিব? মই যাব নোৱাৰোঁ ঘৰত কৈ দিবি দে

ঃ মই সেইবোৰ একো নাজানো । তোক এতিয়াই মোৰ লগত যাব দিছে।

ঃ কিন্তু কিয় ???

ঃ খুৰীদেউৰ অসুখ

ঃ মাৰ অসুখ অজিত তই কিয় মিছা মাতিছ? মইতো অহাৰ সময়ত মা........

ঃ ভালেই আছিল। কিন্তু এতিয়া অসুখ আৰু তোক সোনকালে মাতিছে।

ঃ ব'ল তেনেহলে।

অৰুণৰ সিদিনাখন আৰু খেলা নহল, সি অজিতৰ চাইকেলত উঠি ঘৰলৈ উভতিল। বাটত অজিতক মাকৰ বেমাৰটোনো কি শুধিলে; কিন্তু অজিতে মনে মনে চকুলো টুকি অভিনয় কৰি থাকিলে। সিহঁত লাহে লাহে যেতিয়া নিজ ঘৰ আহি পায়হি, তেতিয়া ৰাস্তাৰ কাষৰ মানুহৰ মুখত কৌতূহলৰ চাৱনি চাই অৰুণ বিবুধিত পৰিল। বাটৰ মানুহবোৰে অৰুণক চিৰিয়াখানাৰ জীৱজন্তু চোৱাদি চাব ধৰিছে। সি তেতিয়াও গম পোৱা নাছিল যে তাৰ আটাইতকৈ মৰমৰ, যিয়ে তাৰ প্রত্যেকটো প্রয়োজন পূৰণৰ কথাই ভাবি থাকে সেই জননী মাতৃ আৰু এই পৃথিৱীত নাই। উচ্চ ৰক্ত চাপত ভুগি থকা সৰলাই নাদৰ পৰা পানী আনিবলৈ গৈ পিছলি পৰি ডিঙিৰ সিৰা ছিঙি ইহলীলা সম্বৰণ কৰে। অজিত গৈ অৰুণহঁতৰ ঘৰৰ চোতালত চাইকেল ৰখোৱাৰ লগে লগে ভনীয়েকে উচ্চস্বৰে হুৱাওৱাও কৈ কান্দি আহি দদায়েকক ক'লে-

ঃ ককাইদেউ মা...........

ঃ কি হ'ল মাৰ

ঃ মা.........

ঃ ঐ পাগলি নকৰ কিয়? কিহ'ল মাৰ?

ঃ মা আৰু এই পৃথিৱীত নাই ককাইদেউ........

অৰুণে কিছুপৰ তাতে বজ্রপাত পৰা মানুহৰ দৰে থৰ লাগি থিয় হৈ থাকি এক আৰ্তনাদ ভৰা কন্দোনৰ স্বৰেৰে চিঞৰিলে

মা । মই কাইলৈ কমলৈ যাম...................

❀ ❀ ❀

যদি আহিতাহি মোক...

শ্ৰীজোন মণি বড়ো
উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষ (বিজ্ঞান শাখা)

এটা ভিতৰুৱা অঞ্চল য'ত এখনি সৰু গাঁও, তাতেই মৃদুলহঁতৰ ঘৰ। মৃদুলৰ বয়স প্ৰায় পাঁচ বছৰ, বৰ মৰম লগা, ভাল স্বভাৱৰ ল'ৰা। মাক-দেউতাক আৰু বুঢ়ীমাকক লৈ সিহঁতৰ এখনি সৰু সুখৰ সংসাৰ। দেউতাক বৰ পৰিশ্ৰমী খেতিয়ক। তেওঁ বছৰটোত নানা ধৰণৰ শস্য উৎপাদন কৰে আৰু সেইবোৰ বেচি-মেলি ঘৰখন সুখেৰে চলায়। পিছে মাকেও বহিখোৱা বিধৰ নহয়। ঘৰখনৰ সমস্ত কাম কৰাৰ উপৰিও ঘৰতে হাঁহ, পাৰ, গৰু-ছাগলী পোহে আৰু নিজৰ তাঁত শালতো নানা প্ৰকাৰে কাপোৰ বয়। সেইবোৰৰ কিছুসংখ্যাক বিক্ৰী কৰি কিছু উপাৰ্জন কৰে। এনেকৈয়ে অকণো অভাৱ অনুভৱ নকৰাকৈ পৰিয়ালটো সুখেৰে চলে।

মাক-দেউতাক আৰু বুঢ়ীমাকৰ মৰম স্নেহ পাই মৃদুলেও দিনক দিনে উৎপতীয়া স্বভাৱৰ হ'বলৈ ধৰিলে। তাৰ মতি - গতি দেখি দেউতাকে ওচৰতে থকা প্ৰাথমিক বিদ্যালয়খনত নাম লগাই দিলে।

প্ৰথম অৱস্থাত মৃদুলে পঢ়াশালিলৈ গৈ ভালেই পালে। নতুন নতুন বন্ধু-বান্ধৱী লগ পাই তাৰ খুব স্ফূৰ্তি লাগিল। সি মনপুতি পঢ়া শুনাত লাগিল। মাক-দেউতাকে তাৰ স্বভাৱৰ পৰিবৰ্তন দেখি মনতে আনন্দ পালে। পিছে বুঢ়ীমাকে আগতকৈও অধিক মৰম কৰিবলৈ ধৰিলে। এনেকৈয়ে মৃদুলৰ পঢ়া জীৱন আৰম্ভ হ'ল।

পিছে এষাৰ কথা আছে - "আইৰ ঘৰলৈ যাম, দুই হাতে খাম; বিধিয়ে বোলে ময়ো পিছে পিছে যাম।"

এনেকুৱা সময়তে এটা ঘটনাই সিহঁতৰ সুখৰ সংসাৰখন ভাঙি-চিঙি নিলে। সেইদিনা মৃদুলৰ মাক-দেউতাক দুয়ো এখন চাইকেলতে উঠি একেলগে কৰবাৰ পৰা ঘৰলৈ উভতি আহি আছিল। এনেতে পাছ ফালৰ পৰা গাড়ী এখনে খুন্দিয়াই সিহঁত দুয়োকে ৰাস্তাৰ দাঁতিত পেলাই থৈ যায়। কিছু সময়ৰ পিছতে সিহঁত দুয়োৰে মৃত্যু হয়। বুঢ়ীমাক কল্পনাই চাৰিওফালে ধোঁৱা-কোঁৱা দেখিবলৈ ধৰিলে। যেন বুঢ়ীমাক কল্পনা পাগলী হৈ যাব। সংসাৰৰ সমস্ত দুখৰ বোজাবোৰে তাইক হেঁচি ধৰিলে। বুঢ়ীমাক কল্পনাই নিজৰ মনটোকে বহুবাৰ বুজালে আৰু শেষত পিতৃ-মাতৃহাৰা মৃদুলে যাতে মাক-দেউতাকৰ অভাৱ অনুভৱ নকৰে তাৰবাবে দৃঢ় প্ৰতিজ্ঞ হ'ল। এতিয়া কল্পনাই মৰমৰ নাতিয়েক মৃদুলক আগতকৈও অধিক মৰম স্নেহ কৰিবলৈ ধৰিলে।

ইপিনে মৃদুলৰ এটা বেয়া স্বভাৱে গঢ় লৈ উঠিল। সি তাৰ লগৰ বন্ধু-বান্ধৱীবোৰৰ দুই এটা সৰু-সুৰা বস্তু চোৰ কৰিবলৈ ধৰিলে। প্ৰথমতে কথাটো কোনেও গম পোৱা নাছিল। সিহঁতে ভাবিছিল কৰবাত ছাগে হেৰাই গ'ল। পিছে চোৰ কৰা বস্তুবোৰ আনি বুঢ়ীমাকক দেখুৱাইছিলেও; কিন্তু বুঢ়ীমাকে তাৰ এই কাৰ্যক কোনো দিনেই বাধা দিয়া নাছিল। কাৰণ বাধা দিলে নাতিয়েক মৃদুলে খুব দুখ পাব বুলি ভাবিছিল। এনেকৈয়ে তাৰ স্বভাৱটো ক্ৰমাৎ বাঢ়ি গৈ থাকিল। ইতিমধ্যে মৃদুলৰ স্বভাৱটো লগৰবোৰে গম পাবলৈ ধৰিলে। সেইবাবে মৃদুলৰ লগত লগৰ ল'ৰাবোৰে কাজিয়া কৰিছিল। শিক্ষকেও মৃদুলক সৰু-সুৰা শাস্তি দিলে। কিন্তু মৃদুলৰ কোনো পৰিবৰ্তন দেখা নগ'ল। এটা সময়ত মৃদুল তাৰ বেয়া স্বভাৱটোৰ বাবে বিদ্যালয়ৰ পৰা খেদা খালে। এনেকৈয়ে মৃদুলৰ পঢ়া জীৱন অন্ত পৰিল।

মৃদুল ক্ৰমাৎ চোৰ বৃত্তিটোত পাকৈতে হ'বলৈ ধৰিলে। লাহে লাহে মৃদুলে শকত আবত ডেকা ল'ৰাত পৰিণত হ'ল। চোৰ কৰা কামটোত তাৰ ভয়ভাৱ নোহোৱা হ'ল। এনেকৈয়ে মৃদুল পাছলৈ এজন নামজনা গোভাইত চোৰলৈ ৰূপান্তৰিত হ'ল। এদিন ৰাতি ডকাইতৰ দল এটাই তাক গোপনে নিমন্ত্ৰণ কৰি নিলে। মৃদুলেও ভালকে পালে। প্ৰথমতেই তাক এটা দলৰ দলপতি পাতি দিলে। এতিয়া মৃদুল সৰু-সুৰা চোৰ নহয়। সি এতিয়া ডকাইতৰ দল এটাৰ দলপতি। সি জঘন্য বেয়া কাম

কৰিবলৈও কুণ্ঠাবোধ নকৰা হ'ল। পিছে এনেকৈ কিমান দিন চলিব? বেছি হ'লে ভগৱানও অসন্তুষ্ট হয়। ঘড়ীৰ কাটাঁবোৰে যেনেকৈ ঘূৰি একে সংখ্যা স্পৰ্শ কৰে ঠিক তেনেকৈয়ে তাৰো একে দশা হ'ল। নিজৰ গাঁওৰে এজন ধনী-মানি ব্যক্তিৰ ঘৰত এদিনাখন ৰাতি ডকাইতি কৰিবলৈ গ'ল। পিছে আজিকালি মানুহে কাকনো ভয় কৰে? স্বয়ং ভগৱানকে নকৰে। কোনেবাকৈ ডকাইত অহাৰ কথা গম পাই এজনে গোটেই গাঁওখনকে জনাই দিলে আৰু সেইমতে সেইদিনা ৰাতি গাঁওৰ সকলো মানুহে যি পাৰে জোং, যাঠি লৈ জোপোহাৰ আঁৰ লৈ মনে মনে চোপ লৈ থাকিল। ঠিক সময়তে মৃদুলৰ ডকাইটৰ দলটোৱে সেই ঠাইত আহি পালে। লাহে লাহে গাঁৱৰ মানুহেও দুই এজনকৈ পাছৰ পৰা কোব মাৰিবলৈ ধৰিলে ডকাইতৰ গাত। ডকাইতেও নিশ্চিত মৰণৰ আগজাননী পাই পলাই পত্ৰং দিলে। পিছে মৃদুল বৈ গ'ল তাৰ নিজৰ সাহসত, কাৰণ তেওঁৰ হাতত এটা ৰাইফল আছে। কেইটামান গুলি আকাশৰ ফালে মাৰি গাঁৱৰ মানুহক ভয় দেখুৱালে। কিন্তু গাঁৱৰ মানুহে উত্তেজিত হৈ আগবাঢ়ি আহি [illegible] চাৰিওফালৰ পৰা [illegible] মৃদুলৰ গালৈ দলিয়াবলৈ ধৰিলে। মৃদুলৰ ৰাইফল [illegible] চিটিকি গ'ল। লগে লগে প্ৰবল [illegible] পলাবলৈ চেষ্টা কৰিলে কিন্তু বিফল হ'ল। লগে লগে ৰাইজে ধৰি [illegible] কোবাবলৈ আৰম্ভ কৰিলে। ইয়াৰে বুঢ়ীমাক [illegible] এই কথা গম পাই চিএৰত পৃথিৱী কঁপাই সেইখিনি পালেহি। বুঢ়ীৰ চিএৰ শুনি ৰাইজ থমকি ৰ'ল। এনেতে মৃদুলে ৰাইজক উদ্দেশ্যি ক'বলৈ ধৰিলে- ৰাইজ এইজনীয়ে মোৰ বুঢ়ীমা, যাৰ মাত্ৰাধিক মৰম স্নেহৰ বাবে আজি মোৰ এনে দশা হ'ল। যদি আইতাই মোক সেইদিনাই শাস্তি দিলেহেঁতেন, যিদিনা মই প্ৰাথমিক বিদ্যালয়ত পঢ়ি থাকোঁতে মোৰ লগৰে ছাত্ৰ এজনৰ পৰা জ্যামিতি বাকচ এটা চোৰ কৰিছিলো।

কথাবোৰ বুঢ়ীমাকৰ কাণত প্ৰতিধ্বনি হৈ থাকিল।

●●●

কৌতুক : ক্ষন্তেক দুখ আঁতৰাও আহক :

প্ৰশান্ত : হাৰে! তুমি আঠুৱাখনৰ ভিতৰত সোমাই শুই থাকিব লাগে; পিছে তুমি পালেঙৰ তলত আঠুৱা নোহোৱাকৈ শুলা কেনেকৈ? মেলেৰিয়া হ'ব; গম পোৱা নাইটো।

ৰাজীৱ : ধেৎ বুৰ্বক, মেলেৰিয়া হয় নেকি? এইবোৰক মই ঠগিছোঁহে। মানে মহবোৰক ঠগিছোঁ। যেতিয়া মই পালেঙৰ ওপৰত থাকো তেতিয়া মহবোৰ পেন পেনাই খেদি আহে আঠুৱা টানিলেও নিষ্ঠাৰ নাই। এইবাৰৰ পৰা বাপ্‌পেকে পালেঙৰ তলতে...

●　●　●

কুশল : কি খবৰহে অমৰ ভাই?

অমৰ : কি খবৰ হ'ব আৰু খিনাই খিনাই নাকৰ পাহি ওলাই গৈছে ভাই।

●　●　●

জিতেন : ঐ নগেন, বেচিবলৈ নিয়া ইমান মজা লগা বগা ছাগলীটো কিয় ঘূৰাই আনিলি?

নগেন : নকৰা ভাই, পূজাৰ বতৰ বগা ছাগলীৰ গ্ৰাহক নাই। ক'লা ছাগলীৰহে গ্ৰাহক। (এসপ্তাহ পাছত)

জিতেন : ঐ নগেন আজি দেখোন ক'লা কিচ্ কিচিয়া ছাগলী?

নগেন : আৰু নকৰা ভাই, দোকানৰ পৰা দহ পেকেট গড়্‌ৰেজ নি লগাই দিলো নহয় বাপ্‌পেকে বগা ছাগলী ক'লা কিচ্ কিচিয়া হৈ গ'ল নহয়। চাওঁচোন আজি ... ...

শ্ৰীজোন মণি বড়ো
উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ (বিজ্ঞান শাখা)

সাধাৰণ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ বুলনিতে কৃতজ্ঞতা প্ৰকাশ কৰিছোঁ সেইসকল শিক্ষাৰ্থীলৈ, যিসকলে মোৰ প্ৰতি আস্থা ৰাখি জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকোৰ দৰে এখন বিশাল মহাবিদ্যালয়ৰ ২০০৫-২০০৬ ইং চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি মহাবিদ্যালয়খনৰ প্ৰতি সেৱা আগবঢ়াবলৈ সুযোগ প্ৰদান কৰিলে।

যিসকলে অসমৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ আন্দোলনত নিজৰ দেশ আৰু জাতিৰ কাৰণে প্ৰাণ আহুতি দি কেঁচা তেজেৰে অসম মাতৃৰ চৰণ ধুৱালে, যিসকল গুণী, জ্ঞানী বিদ্বান-বিদুষীয়ে অসমীয়া মাতৃভাষাৰ বুনিয়াদ গঢ়ি চিৰদিনৰ বাবে আমাক এৰি গ'ল, যিসকলে দেশৰ বিভিন্ন প্ৰান্তত দেশৰ কল্যাণৰ হকে দুস্কৃতিকাৰীৰ হাতত প্ৰাণ আহুতি দিলে, সেইসকল মহান ব্যক্তিৰ বিদেহী আত্মাৰ চিৰশান্তি কামনা কৰি মোৰ হিয়াভৰা আন্তৰিক শ্ৰদ্ধাঞ্জলি যাচিলোঁ। লগতে যিসকল মহান ব্যক্তিৰ চেষ্টাত বকো জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়খন গঢ় লৈ উঠিল সেইসকললৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা আৰু ভক্তি নিবেদন কৰিছোঁ।

অসমৰ সাম্প্ৰতিক পৰিস্থিতি অতিকৈয়ে ভয়াৱহ হৈ পৰিছে। যিটো সময়ত আমাৰ সমাজত মানুহে সমাজৰ উন্নতিৰ কথা চিন্তা কৰা উচিত। শিক্ষাৰ ক্ষেত্ৰত ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক উন্নত মানৰ শিক্ষা দিয়াৰ প্ৰয়োজন হৈছে। এই সময়ত আমাৰ সমাজত চৌদিশে বিচ্ছিন্নতাবাদী ভাৱধাৰা প্ৰকট হৈ পৰিছে। ভাতৃত্ববোধ নাইকীয়া কৰিছে কিছুমান সুবিধাবাদী লোকে। গতিকে এই সময়ত আমি হাত সাৱটি বহি থাকিলে নহ'ব। এই অপশক্তিবোৰৰ বিৰুদ্ধে মাৰ বান্ধি থিয় দিয়াৰ সময় আহিছে। হত্যা, অপহৰণ, দুৰ্নীতি, লুণ্ঠন আদিয়ে আমাৰ সমাজৰ পৰিৱেশ কলুষিত কৰিলেও আমি অধ্যয়নৰ ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি যাব লাগিব। এচাম সুবিধাবাদী লোকে নিজৰ স্বাৰ্থ পূৰণৰ বাবে ধৰ্ম, ভাষা, জাতিৰ নামত বিভেদৰ সৃষ্টি কৰি ভাতৃঘাতী সংঘৰ্ষৰ সৃষ্টি কৰিছে। যি দুই এক স্বাধীন মনোবৃত্তিৰ প্ৰতিবাদী ব্যক্তি আছিল, পেশী আৰু ধনশক্তিৰ জৰিয়তে তেওঁলোকৰ বিবেক আৰু কণ্ঠ স্তব্ধ কৰি দিছে চিৰদিনৰ বাবে। এইবোৰ কাণ্ড দেখি-শুনি জানিও নিজকে বুদ্ধিজীৱী বুলি উচ্চাসনত বহি থকা লোকসকলে চকু মুদি থাকে। অৱশ্যে কেতিয়াবা দোষমুক্ত হোৱাৰ বাবে প্ৰচাৰ মাধ্যমৰ জৰিয়তে সাক্ষাৎকাৰ বা দুই এটা প্ৰবন্ধ-নিবন্ধ লিখি— আমিও আপোনালোকৰ লগত আছো বুলি আভাস দিয়ে। কিন্তু তেওঁলোকে বাইজৰ মাজলৈ প্ৰত্যক্ষভাৱে ওলাই আহি সুখ-দুখৰ সমভাগী হ'বলৈ সমস্যাবোৰৰ সমাধানৰ চেষ্টা নকৰে কিয়?

যদি এনেদৰে আমি জানি-বুজি সময়বোৰ গতানুগতিকভাৱে পাৰ কৰোঁ তেনেহ'লে অসমীয়া জাতিৰ জীৱন বন্তি নুমুৱাবলৈ বেছি দিন নালাগিব। গতিকে সময় থাকোঁতেই সচেতন হৈ হিংসা-সন্ত্ৰাসত থান বান হ'ব ধৰা বাৰেবৰণীয়া অসমীয়া সমাজখনক আমিয়েই পুনৰ আগবাঢ়ি আহি গঢ়ি তুলিব লাগিব।

মোৰ সম্পাদকৰ কাৰ্যকালত নৱাগত আদৰণী সভাৰ শেষত প্ৰাক্তন ছাত্ৰ কেইজনমানে 'পেকেট লাঞ্চৰ' নামত বেয়া আচৰণ কৰিলে এয়া বৰ দুখ লগা বিষয়। ভৱিষ্যতে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলে এনে আচৰণ নকৰিব বুলি আশা কৰিলোঁ। মোৰ কাৰ্যকালৰ সময়ছোৱাত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীক যিমানখিনি সুবিধা দিব লাগিছিল, হয়তো দিব নোৱাৰিলো। তাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীসকলৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰিছোঁ। বিভিন্ন কামত সহায়-সহযোগিতা কৰা শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষক তথা বন্ধু-বান্ধৱী আৰু ছাত্ৰ-একতা সভাৰ সদস্য সকললৈ অশেষ ধন্যবাদ জনাই মোৰ সম্পাদকীয় প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলোঁ।

"জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়"

ধন্যবাদেৰে—

শ্ৰীদ্বীজেন ৰাভা

সাধাৰণ সম্পাদক

ছাত্ৰ একতা সভা

জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়, বকো

সহঃ সাধাৰণ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

জয়জয়তে বকো জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ শিক্ষা গুৰু আৰু ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু বান্ধৱীলৈ মোৰ শ্ৰদ্ধা, মৰম আৰু শুভেচ্ছা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

যোৱা বৰ্ষত মই জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সহঃ সম্পাদিকাৰ দৰে এই গুৰুত্বপূৰ্ণ বিষয় বাবত অধিষ্ঠিত হৈছিলো। উক্ত সময়ছোৱাত আমি মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ জৰিয়তে ছাত্ৰ সকলৰ সমন্বয় স্থাপনৰ হেতু এক সুস্থ শৈক্ষিক পৰিবেশ গঢ়ি তোলাৰ প্ৰয়াস কৰিছিলো। এই ক্ষেত্ৰত আমি কিমান দূৰ সাফল্য মণ্ডিত হৈছিলো সেয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ বিচাৰ্য।

আমাৰ মহাবিদ্যালয়খন বকোৰ দৰে পিছপৰা জনজাতি অধ্যুষিত অঞ্চলৰ এখন উচ্চ শিক্ষাৰ কেন্দ্ৰ স্থল। আমি এই মহাবিদ্যালয়খনক জ্ঞান মন্দিৰ বুলি বিবেচনা কৰি এই উচ্চ শিক্ষাৰ অনুষ্ঠানখনৰ সৰ্বাঙ্গীন উন্নয়নৰ ওপৰত গুৰুত্ব আৰোপ কৰাৰ প্ৰয়োজন আছে।

কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কিছুদিন পিছতে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উদযাপন কৰা হয়। বিভিন্ন খেল-ধেমালি, সাহিত্য আৰু সাংস্কৃতিক প্ৰতিযোগিতা সমূহত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ সহযোগিতা আজি কালি কমি আহিছে।

এইটো ভাল লক্ষণ নহয়। ভৱিষ্যতে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা বৃদ্ধি হোৱাটো কামনা কৰিলোঁ।

খেল-ধেমালি, সাহিত্য আৰু কলা-সংস্কৃতিৰ বিকাশে জনজীৱনক এক উন্নত স্তৰলৈ আগুৱাই নিয়ে। এই দিশত মনোনিবেশ কৰি আমাৰ ছাত্ৰ সমাজে ভৱিষ্যতে নিজৰ লগতে সমাজৰ বিকাশ সাধন কৰিবলৈ সংকল্পবদ্ধ হোৱা উচিত।

শেষত আমাৰ কাৰ্যকালত সকলো দিশতে দিহা-পৰামৰ্শ দি সহায় কৰাৰ বাবে অধ্যাপক শ্ৰীযুত লক্ষ্মীকান্ত শৰ্মা, অধ্যাপক শ্ৰীযুত নবীন মৃদিয়াৰ আৰু অধ্যাপক শ্ৰীযুত জ্যোতি প্ৰসাদ শৰ্মা বৰুৱাদেৱলৈ মোৰ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

"জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়"

ধন্যবাদেৰে-

শ্ৰীস্বৰ্ণময়ী তালুকদাৰ
সহঃ সাধাৰণ সম্পাদিকা
জৱাবলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়
ছাত্ৰ-একতা সভা
(২০০৫ - ২০০৬) ইং চন

সাংস্কৃতিক সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে যিসকল মহান শিল্পীয়ে সংস্কৃতি জগতৰ পথাৰখন সেউজীয়া কৰি গ'ল, তেওঁলোকলৈ কৃতজ্ঞতা তথা শ্ৰদ্ধা নিৱেদিছো। জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ২০০৫ - ২০০৬ বৰ্ষৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত বিনাপ্ৰতিদ্বন্দিতাই নিৰ্বাচিত কৰি মোক এই মহান অনুষ্ঠানটোৰ সেৱা কৰাৰ সুবিধাকণ দিয়াৰ বাবে, প্ৰতিজন 'জেনেছিয়ানকে কৃতজ্ঞতা' জ্ঞাপন কৰিছো।

কোনো এটা জাতিৰ কৃষ্টি - সংস্কৃতি হ'ল জাতিটোৰ দাপোণস্বৰূপ। কিয়নো জাতিটো সভ্যতাৰ দিশত কিমান দূৰ আগবঢ়া কৃষ্টি - সংস্কৃতিৰ দ্বাৰাই প্ৰতিফলিত হয়। গতিকে ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকলৰ লগতে প্ৰতিজন সচেতন নাগৰিকে নিজৰ কৃষ্টি - সংস্কৃতিটো বজাই ৰখা উচিত।

প্ৰতি বছৰৰ দৰে ২০০৫ - ২০০৬ বৰ্ষতো মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ অনুষ্ঠিত হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত সাংস্কৃতিক বিভাগৰ ফালৰ পৰা বিভিন্ন গীত - মাত, নৃত্য, আদি প্ৰতিযোগিতা পতা হয়। প্ৰতিযোগিতাত প্ৰতিযোগীৰ সংখ্যা তথা প্ৰতিযোগীৰ উৎসাহ, উদ্দিপনাই প্ৰতিযোগিতাবোৰৰ সৌষ্ঠৱ বঢ়াই তোলে, তেওঁলোকেও প্ৰতিপন্ন কৰে "আমিও কোনো গুণে কম নহয়"। আশাকৰোঁ পৰৱৰ্তী পৰ্যায়তো ছাত্ৰ -ছাত্ৰী সকলৰ উৎসাহ, উদ্দীপনা বৰ্ত্তি থাকিব।

মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত বহুতো অভাৱ, অভিযোগৰ সন্মুখীন হওঁ। বিশেষকৈ বাদ্য - যন্ত্ৰৰ সমস্যাই প্ৰধান। মহাবিদ্যালয়খনত যি কেইপদ আছে তাৰো অৱস্থা শোচনীয় হৈ পৰিছে। আহিব লগা বছৰকেইটাত যিসকল ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সাংস্কৃতিক সম্পাদক পদত জয় লাভ কৰিব বা পদত থাকিব, তেখেত সকলে যাতে বাদ্য - যন্ত্ৰ এপদ - দুপদকৈ বঢ়াই লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ কৰ্তৃপক্ষকো ইয়াৰ প্ৰতি সচেতন হ'বলৈ অনুৰোধ জনালো।

নৱাগত আদৰণী সভাত, যি সকল ছাত্ৰ - ছাত্ৰীয়ে আগ ভাগ ললে তেওঁলোকলৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা জ্ঞাপন কৰিছো। তদুপৰি আদৰণী সভাত উপস্থিত থকা অভিনেতা, অভিনেত্ৰী, চিত্ৰাংকনবিদ, চিত্ৰ সাংবাদিক, তেওঁলোকলৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। তদুপৰি বিভিন্ন কাম - কাজত দিহা - পৰামৰ্শ দিয়া, নজনাখিনি বুজাই দিয়া বাবে শ্ৰীযুত তপন দত্ত ছাৰলৈ ধন্যবাদ যাচিলো। বিভিন্ন বাদ্য - যন্ত্ৰত সহায় কৰা শংকৰ আৰু ভাৰত দাদালৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো।

মোৰ কালছোৱাত বিভিন্ন কামত সহায় কৰা ছাত্ৰ - একতা সভাৰ সমুহ সদস্য - সদস্যালৈ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিছো। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ ধৈৰ্য্য সহকাৰে চলাই নিয়া বিচাৰক মণ্ডলীলৈ কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছো। বিভিন্ন পৰিস্থিতিত সহায় কৰা দীপ্তি, স্বৰ্ণময়ী, ৰিমা, শিৱানী, ৰণধীৰ, চিতুল, মৃণাল, মাধৱ, যাদৱলৈ ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰিলো। সদৌ শেষত বকো জৱহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ উজ্জ্বল ভৱিষ্যত কামনাৰে।

"জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়"

।। জয় আই অসম।।

ধন্যবাদেৰে-

শ্ৰীদেৱ দাস

সাংস্কৃতিক সম্পাদক

[illegible]
মোৰ আন্তৰিক [illegible] জনালো।

প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে [illegible] নিৰ্বাচনত মোৰ ওপৰত আস্থা ৰাখি ক্ৰীড়া সম্পাদক হিচাপে মোক নিৰ্বাচন কৰি মহাবিদ্যালয় খনলৈ সেৱা আগবঢ়োৱা সুবিধা দিয়াৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী তথা বন্ধু - বান্ধৱীলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো। মই ক্ৰীড়া সম্পাদক হিচাপে নিৰ্বাচিত হৈ কাৰ্যভাৰ লোৱাৰ পিছত বহুতো অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হৈছিলো। বিশেষকৈ মহাবিদ্যালয়ৰ খেলৰ সামগ্ৰীৰ অভাৱ দেখা গৈছিল। মহাবিদ্যালয়ৰ অভাৱ অভিযোগবোৰ দূৰ কৰাৰ বাবে অধ্যক্ষ মহোদয়ৰ ওচৰত প্ৰাৰ্থনা থাকিল। অভাৱ অভিযোগ সমূহ দূৰ কৰাৰ কাৰণে যথাসাধ্য চেষ্টা কৰিছিলো। অৱশ্যে এই ক্ষেত্ৰত কিমান দূৰ সফল হলোঁ সেইটো বিচাৰৰ ভাৰ বন্ধু - বান্ধৱী সকলৰ ওচৰত।

খেল - ধেমালি হ'ল শিক্ষাৰ এক অবিচ্ছেদ্য অংগ। বৰ্তমান বিশ্বৰ বিভিন্ন দেশৰ দৰে আমাৰ দেশতো খেলা ধূলাত উৎকৰ্ষ সাধনৰ বাবে চৰকাৰে নানা ব্যৱস্থা হাতত লৈছে।

আগ বছৰৰ দৰে এই বেলিও "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" উপলক্ষে" ক্ৰীড়া বিভাগৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত ছাত্ৰ ছাত্ৰী সকলৰ প্ৰতিভাবোৰ বিকশিত হয়। প্ৰতিযোগিতাবোৰত ছাত্ৰৰ সংখ্যাতকৈ ছাত্ৰীৰ সংখ্যা নিচেই তাকৰ আছিল। সেয়েহে ভবিষ্যতে আহিব লগা "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" সমূহত যাতে ছাত্ৰ - ছাত্ৰী সকলে অংশ গ্ৰহণ কৰে তাৰ বাবে মোৰ ফালৰ পৰা বিশেষ অনুৰোধ থাকিল।

মোৰ কাৰ্যকালত "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" উপলক্ষে অনুষ্ঠিত হোৱা খেল সমূহ পৰিচালনা কৰাত বহুতো অসুবিধাৰ সন্মুখীন হ'ব লগা হৈছিলো। কিন্তু বহুমূলীয়া উপদেশেৰে মোক সহায় কৰা তত্ত্বাৱধায়ক শ্ৰীযুত যতীন মেধী চাৰ আৰু উপাধ্যক্ষ, জে, পি, ছাৰৰ লগতে শ্ৰীযুত নন্দা দেৱী বাইদেউলৈ সশ্ৰদ্ধ প্ৰণাম জনালো।

বিভিন্ন দিশত সহায় আগবঢ়োৱা ছাত্ৰ, সুদীপ পাল, নয়ন বড়ো, উজ্জ্বল দৈমাৰী, বিশ্বজিৎ বসুমতাৰী, অক্ৰান্ত দাস, পুষ্প দাস, বিকাশ দাস, বিজন বাৰো, নৰ বসুমতাৰী, বিপুল পাটোৱাৰী, মুনু কলিতা, ছাজিদ আলী আৰু কলেজৰ সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰীৰ লগতে ছাত্ৰ একতা সভাৰ সদস্য সকলৰ ওচৰত মই চিৰ কৃতজ্ঞ।

শেষত মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা দোষ - ত্ৰুটিৰ কাৰণে মাজনা বিচাৰি প্ৰীতি শ্ৰদ্ধা জনাই মহাবিদ্যালয়ৰ উত্তৰোত্তৰ উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদনৰ সামৰণি মাৰিলো।

ক্ৰীড়া সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

।। জয়তু জৱাহৰ জ্যোতি।।

ধন্যবাদেৰে

শ্ৰীমনোৰঞ্জন দাস (মন)

ক্ৰীড়া সম্পাদক

২০০৫ -২০০৬

ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদন

সুজলা - সুফলা প্ৰাকৃতিক সৌন্দৰ্যৰে ভৰপূৰ বকো জৰহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰী জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদিকাৰ প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে অসম মাতৃৰ হকে জ্ঞাত - অজ্ঞাত ভাৱে যি সকল বীৰ - বীৰাঙ্গনাই প্ৰাণ আহুতি দিলে সেই মহান বীৰ শ্বহীদ লৈ প্ৰণিপ্ৰতি জনালোঁ।

২০০৫ - ২০০৬ ইং চন বকো জৰাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়ৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ " ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ" সম্পাদিকা হিচাপে নিৰ্বাচিত কৰি মোক অনুষ্ঠানটোৰ সেৱা কৰাৰ সুযোগকণ দিয়াৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী তথা বন্ধু - বান্ধৱীলৈ মোৰ হিয়া ভৰা কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

ছাত্ৰী জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদিকা হিচাপে কাৰ্যভাৰ লোৱাৰ কিছুদিন পিছতে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ বৰ উলহ-মালহেৰে পালন কৰা হয়। এইবাৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত ছাত্ৰী - জিৰণি কোঠাৰ ফালৰ পৰা অনুষ্ঠিত কৰা প্ৰতিযোগিতা সমূহৰ ভিতৰত বেডমিন্টন, কেৰম, ৰিং, অন্তাঃক্ষৰী, পিঠা প্ৰতিযোগিতা, কইনা প্ৰতিযোগিতা আৰু পুষ্পসজ্জা প্ৰতিযোগিতা অনুষ্ঠিত কৰা হয়। প্ৰতিযোগিতা সমূহত সৰহ সংখ্যক প্ৰতিযোগীয়ে অংশ গ্ৰহণ কৰি নিজ নিজ পাৰদৰ্শিতা দেখুৱাবলৈ সমৰ্থ হ'ল। যোগদানকাৰী সমূহ প্ৰতিযোগীলৈকে এই ছেগতে মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা নিবেদন কৰিলোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালত বিশেষ ভাৱে দিহা-পৰামৰ্শ দি মোৰ দায়িত্ব পালন কৰাত সহায় কৰাৰ বাবে তত্বাৱধায়িকা অধ্যাপিকা ড° ৰেখা মেধি বাইদেউলৈ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ। লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী, বন্ধু - বান্ধীলৈ এই ছেগতে ধন্যবাদ জনাইছোঁ।

মোৰ কাৰ্যকালত অজানিতে হোৱা ভুলৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যক্ষ, অধ্যাপক, অধ্যাপিকা, ছাত্ৰ - ছাত্ৰী, বন্ধু - বান্ধৱীৰ ওচৰত ক্ষমা বিচাৰি প্ৰতিবেদন সামৰিছোঁ।

।। জয় আই অসম।।
।। জয়তু জৰাহৰ জ্যোতি।।
বিনম্ৰতাৰে–
শ্ৰীবীমা দেৱী
সম্পাদিকা, ছাত্ৰী জিৰণী কোঠা
জৰাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয় ছাত্ৰ একতা সভা

তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

[illegible] মাজত থাকি মোৰ [illegible] ভূমিকাৰ [illegible] বহুতো [illegible] একাৰ [illegible] এটা কৰাৰ দুবাৰ হেঁপাহ জাগিছিল। [illegible] হেঁপাহখিনি বাস্তৱ ৰূপত পৰিণত [illegible] পিছত। মোৰ বাবে এইয়া জীৱনৰ সৌভাগ্য। এই [illegible] হকে, জাতিৰ হকে প্ৰাণ আহুতি দিয়া বীৰ বীৰাঙ্গনা তথা শ্বহীদ সকললৈ [illegible] মোৰ প্ৰণিপাত।

বৰ্তমান বিজ্ঞানৰ যুগত তিষ্ঠি থাকিবলৈ হ'লে আমি নানা ধৰণৰ প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰিবই লাগিব। কুইজ, তৰ্ক বক্তৃতা, আবৃত্তি আদি বিভিন্ন ধৰণৰ [illegible] অন্তৰ্গত আমাৰ মহাবিদ্যালয়ে অসমৰ বিভিন্ন মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰতিযোগিতাত অংশ গ্ৰহণ কৰি বিজয় মালা পিন্ধি আহিছে আৰু আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ সুনাম তথা গৌৰৱ [illegible] আনিছে।

অইন - অইন বছৰৰ দৰে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ত ১৫ ডিচেম্বৰ ২০০৫ চনৰ পৰা ২২ ডিচেম্বৰ ২০০৫ লৈকে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ উদযাপন কৰা হৈছিল। এই মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত তৰ্ক, কুইজ, বক্তৃতা, প্ৰতেযোগিতাত যিসকলে অংশ গ্ৰহণ কৰি অনুষ্ঠানটি সাফল্য মণ্ডিত কৰিছিল এই ছেগতে তেওঁলোকলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলোঁ।

শেষত মোৰ কাৰ্যকালত দায়িত্ব পালনত যদি কিবা ভুলত্ৰুটি হৈছে তাৰ বাবে মাৰ্জনা বিচাৰিছোঁ। লগতে বিভিন্ন দিশত পলে - পলে পৰামৰ্শ আগবঢ়োৱা মোৰ শ্ৰদ্ধাৰ শিক্ষাগুৰু তথা তত্বাৱধায়ক শ্ৰীযুত পুলক তালুকদাৰ মহোদয়লৈ মোৰ আন্তৰিক শ্ৰদ্ধা যাচিছোঁ। মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত মোক সহায়ৰ হাত আগবঢ়োৱা বাবে সমূহ ছাত্ৰ - ছাত্ৰী বন্ধু - বান্ধৱীলৈ মোৰ হিয়া ভৰা কৃতজ্ঞতা জনালো।

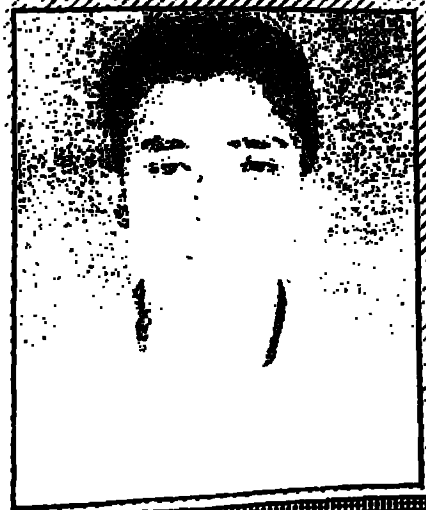

"জয়তু জবাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়"

ধন্যবাদেৰে—

শ্ৰীচিতুল কুমাৰ নাথ

সম্পাদক, তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ

ছাত্ৰ একতা সভা

ছাত্ৰ জিৰণি কোঠাৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

প্ৰতিবেদনৰ পাতনিতে অসমৰ অস্তিত্ব ৰক্ষাৰ আন্দোলনত যিসকল বীৰ বীৰঙ্গনাই তপ্ত তেজেৰে লুইতৰ পানী ৰাঙলী কৰিলে সেই সকল শ্বহীদলৈ শ্ৰদ্ধাৰে সুঁৱৰিছোঁ।

২০০৫ চনত মই ছাত্ৰ- জিৰণী কোঠাৰ সম্পাদকৰ দায়িত্ব গ্ৰহণ কৰোঁ। যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰী তথা বন্ধু-বান্ধৱীয়ে মৰম, স্নেহ আৰু সহানুভুতিৰে মোক এই বিভাগৰ দায়িত্বভাৰ গ্ৰহণ কৰাত সহায় কৰিলে তেওঁ লোকলৈ মই কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিলো।

কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ কিছুদিনৰ পাছতে মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ আৰম্ভ হয়। আমাৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত বিভিন্ন খেল সমূহৰ ভিতৰত-

কেৰম, বেডমিন্টন, পাঞ্জা, শৰীৰ প্ৰদৰ্শন, ডবা আদিৰ প্ৰতিযোগিতা সমূহ অনুষ্ঠিত কৰা হয়। মহাবিদ্যালয়ৰ প্ৰায় ভাগ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে যোগদান কৰি খেল সমূহ উজ্বল কৰি তুলিছিল। যিসকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে এই খেল সমূহত অংশগ্ৰহণ কৰি, শ্ৰেষ্ঠতা প্ৰতিপন্ন কৰিলে, তেওঁলোকৰ উজ্বল ভৱিষ্যত কামনা কৰিলোঁ।

বিভাগীয় খেল সমূহ ভালদৰে পৰিচালনা কৰাৰ বাবে তত্বাৱধায়ক শ্ৰীযুত নৰজ্যোতি দাস মহোদয়ৰ ওচৰত কৃতজ্ঞ হৈ ৰ'লো।

মোৰ কাৰ্যকালত যদি কিবা অনিচ্ছাকৃত ভুল- ভ্ৰান্তি হৈছে মই সকলোৰে ওচৰত ক্ষমা বিছাৰিছোঁ।

সদৌ শেষত মই মহাবিদ্যালয়ৰ দীৰ্ঘায়ু আৰু উজ্বল ভৱিষ্যৎ কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলো।

"জয়তু জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয়"

শ্ৰীনয়নমণি চৌধুৰী

ছাত্ৰ একতা সভা

সম্পাদক, ছাত্ৰ জিৰণী কোঠা

খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ প্ৰতিবেদন

মোৰ প্ৰতিবেদনৰ আৰম্ভণিতে বকো জৱাহৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যায়ৰ ২০০৫-০৬ চনৰ ছাত্ৰ একতা সভাৰ সাধাৰণ নিৰ্বাচনত মোক নিৰ্বাচিত কৰি খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ পদত অধিষ্ঠিত কৰা বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু-বান্ধৱীলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা জ্ঞাপন কৰিছোঁ।

মই খেল বিভাগৰ সম্পাদকৰ কাৰ্যভাৰ গ্ৰহণ কৰাৰ পিছতেই মহাবিদ্যালয়ৰ বাৰ্ষিক উৎসৱ "মহাবিদ্যালয় সপ্তাহ" আৰম্ভ হয়। ১৬-১২-০৫ ইং তাৰিখৰ পৰা ২২-১২-০৫ ইং তাৰিখলৈ এই সপ্তাহ উদ্‌যাপিত হয়। আন্তঃ শ্ৰেণী ক্ৰিকেট প্ৰতিযোগিতাত স্নাতক ৩য় বৰ্ষ চেম্পিয়ন আৰু উচ্চতৰ মাধ্যমিক দ্বিতীয় বৰ্ষই ৰানাৰ্ছ আপ খিতাপ লাভ কৰে। ভলীবল প্ৰতিযোগিতাত উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ চেম্পিয়ন আৰু স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষই ৰানাৰ্ছ আপ খিতাপ অৰ্জন কৰে। ফুটবল প্ৰতিযোগিতাত স্নাতক প্ৰথম বৰ্ষ চেম্পিয়ন আৰু স্নাতক দ্বিতীয় বৰ্ষই ৰানাৰ্ছ আপ খিতাপ লাভ কৰে।

মোৰ কাৰ্যকালছোৱাত মই দুখেৰে কব লগা হৈছো যে আমাৰ মহাবিদ্যালয়ৰ পৰা আন্তঃ মহাবিদ্যালয় প্ৰতিযোগিতা কোনো প্ৰতিযোগী পঠোৱা নহ'ল। খেল বিভাগৰ তত্বাৱধায়ক অধ্যাপক মাননীয় শ্ৰীযুত মনোজ দাস ছাৰ দেৱলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা যাচিছোঁ। আনহাতে বিভিন্ন দিশত মোক দিহা-পৰামৰ্শ দি সহায় কৰাৰ বাবে মহাবিদ্যালয়ৰ অধ্যাপক মাননীয় শ্ৰীযুত নবীন চন্দ্ৰ মুদিয়াৰ ছাৰ দেৱলৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা যাচিছোঁ। লগতে মোক বিভিন্ন দিশত সহায় কৰা ছাত্ৰ-বন্ধু-প্ৰাঞ্জল ৰাভা (প্ৰাক্তন খেল সম্পাদক), তুলেশ্বৰ ৰাভা (প্ৰাক্তন সাধাৰণ সম্পাদক), তৰুণ ৰাভা, অজয়, ৰাজধৰ, মনজিত, যুধিষ্ঠিৰ, ৰাহুল, মনোৰঞ্জন, ইলাবতী, জুপিতৰা, অসমী, গৌতমী আটাইলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ যাচিছোঁ। মোক বিভিন্ন ধৰণে সহায় কৰা কাৰণে শ্ৰীসদানন্দ ৰাভা আৰু শ্ৰীধৰ্ম ৰাভালৈ মোৰ আন্তৰিক কৃতজ্ঞতা যাচিছোঁ।

সদৌ শেষত মহাবিদ্যালয়ৰ সমূহ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী, বন্ধু -বান্ধৱীলৈ মোৰ আন্তৰিক ধন্যবাদ জ্ঞাপন কৰি মোৰ কাৰ্য কালছোৱাত অজানিতে হোৱা ভুল - ত্ৰুটিৰ বাবে ক্ষমা খুজি আৰু লগতে মহাবিদ্যালয়ৰ উত্তৰোত্তৰ উন্নতি কামনা কৰি মোৰ প্ৰতিবেদন সামৰিলোঁ।

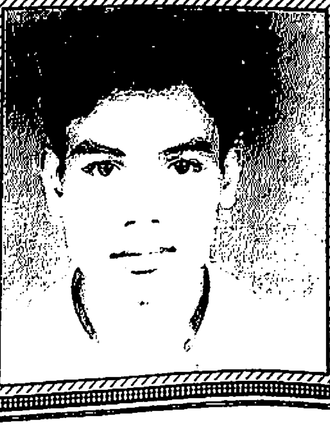

।। জয়তু জৱহাৰলাল নেহৰু মহাবিদ্যালয় ।।

।। জয়তু জৱাহৰ জ্যোতি ।।

ধন্যবাদেৰে -

শ্ৰীপ্ৰকাশ ৰাভা

সম্পাদক, খেল বিভাগ

Report of the Secretary, Social Service

First of all, I would like to thank all of you for all the support and help you provided me during the College election. It is for your love and the blessings of God that I won uncontested and got the opportunity to become the Social Service Secretary of J. N. College.

During my session, I tried my best to keep the name of our prestigious College and our Union Body intact and untarnished.

During the College Week Festival I got the opportunity to organize a Social Service Competition. In that competiton a lot of students participated. I also arranged some other pragrammes to assure cleanliness of our college campus.

I would like to thank our Principal (i/c), Dilip Kr. Das and Vice Principle Mr. Lakshi Kanta Sarma for his wonderful cooperation.

I would also like to thank all my friends, seniors and juniors who helped me to overcome all the obstacles during my tenure.

I hope in the coming years our college will be blessed with more dignity, prestige and success in all fields.

Before I conclude my report I would like to wish a bright future to this prestigious college.

" Long live J.N. College "

" Long live J.N.C.S.U."

Mr. Randhir Ahmed.

Secreatry, social service

2005-06

২০০৫-২০০৬ ইং চনৰ মহাবিদ্যালয় সপ্তাহত অনুষ্ঠিত বিভিন্ন প্ৰতিযোগিতাৰ ফলাফল সমূহ

সমাজ সেৱা বিভাগ ঃ

পুৰস্কাৰ প্ৰাপ্তসকল ঃ

শ্ৰীলীলামণি ৰাভা (উঃ মাঃ ২ য় বৰ্ষ)
শ্ৰীস্বপ্না ৰাভা (উঃ মাঃ ২ য় বৰ্ষ)
শ্ৰীগীতামণি কলিতা (স্নাতক ১ ম বৰ্ষ)
শ্ৰীগীতা দেৱী (স্নাতক ১ ম বৰ্ষ)
শ্ৰীসঙ্গীতা গোস্বামী (স্নাতক ১ ম বৰ্ষ)
মিচ্ হেলিনা আহমেদ (স্নাতক ৩ য় বৰ্ষ)
মিচ্ হেলিমা বেগম (স্নাতক ৩ য় বৰ্ষ)
শ্ৰীজোনটি দাস (স্নাতক ৩ য় বৰ্ষ)
শ্ৰীদীপাঞ্জলি চৌধুৰী (উঃ মাঃ ১ ম বৰ্ষ)
শ্ৰীজবা কলিতা (উঃ মাঃ ১ ম বৰ্ষ)
শ্ৰীলিপিকা তামুলী (উঃ মাঃ ১ ম বৰ্ষ)
মঃ মজনুৰ হক (উঃ মাঃ ১ ম বৰ্ষ)
শ্ৰীমিন্টু কলিতা (উঃ মাঃ ২ য় বৰ্ষ)
শ্ৰীভানু ৰাভা (উঃ মাঃ ২ য় বৰ্ষ)
শ্ৰীঅনিতা দাস (উঃ মাঃ ১ ম বৰ্ষ)
শ্ৰীনিজৰা কলিতা (উঃ মাঃ ২ য় বৰ্ষ)

ছাত্ৰ জিৰণি কোঠা বিভাগ ঃ

কেৰম একক ঃ

বিজয়ী ঃ শ্ৰীতুলেশ্বৰ ৰাভা (স্নাতক ২ য় বৰ্ষ)
বিজিত ঃ শ্ৰীবশিষ্ঠ দেৱ শৰ্মা (স্নাতক ২ য় বৰ্ষ)

কেৰম দ্বৈত ঃ

বিজয়ী ঃ শ্ৰীবশিষ্ঠ দেৱ শৰ্মা (স্নাতক ২ য় বৰ্ষ)
শ্ৰীকুলদ্বীপ বায়ন (স্নাতক ১ ম বৰ্ষ)
বিজিত ঃ শ্ৰীতুলেশ্বৰ ৰাভা (স্নাতক ২ য় বৰ্ষ)
শ্ৰীঅসীম দাস (স্নাতক ২ য় বৰ্ষ)

বেডমিণ্টন একক ঃ

বিজয়ী ঃ শ্ৰী ঘনশংকৰ খাখলাৰী (স্নাতক ২ য় বৰ্ষ)
বিজিত ঃ শ্ৰীঘুলু কলিতা (উঃ মাঃ ২ য় বৰ্ষ)

বেডমিণ্টন দ্বৈত ঃ

বিজয়ী ঃ শ্ৰীনিলাভ নিবিড় কলিতা (উঃ মাঃ ২ য় বৰ্ষ)
শ্ৰীপংকজ ঠাকুৰীয়া (উঃ মাঃ ২ য় বৰ্ষ)
বিজিত ঃ শ্ৰীৰাণা প্ৰতাপ বড়ো (উঃ মাঃ ২ য় বৰ্ষ)
শ্ৰীঘনশংকৰ খাখলাৰী (স্নাতক ২ য় বৰ্ষ)

পাঞ্জা (৫০ কিঃ গ্ৰালৈ)

বিজয়ী ঃ শ্ৰীনিতুপণ বড়ো (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)
বিজিত ঃ শ্ৰীদেৱকুমাৰ দাস (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

পাঞ্জা (৫১-৫৫ কিঃ গ্ৰা)

বিজয়ী ঃ শ্ৰীপ্ৰশান্ত পাঠক (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)
বিজিত ঃ শ্ৰীনাৰায়ণ বড়ো (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

পাঞ্জা (৫৫-৬০ কিঃ গ্ৰাঃ)

বিজয়ী ঃ শ্ৰীতুলেশ্বৰ ৰাভা (স্নাতক ২ য় বৰ্ষ)
বিজিত ঃ শ্ৰীপদ্মধৰ ৰাভা (স্নাতক ২ য় বৰ্ষ)

পাঞ্জা (৬১-৬৫ কিঃ গ্ৰাঃ)

বিজয়ী ঃ শ্ৰীতৰুণ ৰাভা (স্নাতক ১ ম বৰ্ষ)
বিজিত ঃ শ্ৰীমুন কলিতা (উঃ মাঃ ২ য় বৰ্ষ)

পাঞ্জা (৬৫ কিঃ গ্ৰাৰ ওপৰত)

বিজয়ী ঃ মঃ তুচিৰ আলী শইকীয়া (উঃ মাঃ ১ ম বৰ্ষ)
বিজিত ঃ মঃ নুৰ আমিন (স্নাতক ৩ য় বৰ্ষ)

তৰ্ক আৰু আলোচনা চক্ৰ ঃ

<u>তৰ্ক প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

বিজয়ী ঃ শ্ৰীমানস প্ৰতিম শৰ্মা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

বিজিত ঃ শ্ৰীস্বৰ্ণময়ী তালুকদাৰ (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

<u>আকস্মিক বক্তৃতা প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

বিজয়ী ঃ শ্ৰীমানস প্ৰতিম শৰ্মা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

বিজিত ঃ শ্ৰীকুলদীপ বায়ন (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

উদগনি ঃ শ্ৰীমানৱ দাস (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

<u>মুকলি বক্তৃতা প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

বিজয়ী ঃ শ্ৰীস্বৰ্ণময়ী তালুকদাৰ (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

বিজিত ঃ শ্ৰীমানস প্ৰতিম শৰ্মা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

কবিতা আবৃত্তি প্ৰতিযোগিতা ঃ অসমীয়া বিভাগ ঃ

বিজয়ী ঃ শ্ৰীস্বৰ্ণময়ী তালুকদাৰ (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

বিজিত ঃ শ্ৰীমানস প্ৰতিম শৰ্মা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

শ্ৰীতিলোত্তমা ৰাভা (স্নাতক ২য় বৰ্ষ)

<u>ইংৰাজী বিভাগ ঃ</u>

বিজয়ী ঃ শ্ৰীউৎপল ৰাভা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

বিজিত ঃ শ্ৰীঅনুস্মিতা দাস (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

শ্ৰীমানস প্ৰতিম শৰ্মা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

<u>কুইজ প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

বিজয়ী ঃ শ্ৰীকুলদ্বীপ বায়ন (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

শ্ৰীমানস দাস (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

বিজিত ঃ শ্ৰীনিশান্ত অধিকাৰী (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

আলোচনী বিভাগ ঃ

<u>কবিতা প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীকুলেন্দ্ৰ ৰায় চৌধুৰী (স্নাতক ৩য় বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীৰঞ্জিত কলিতা (স্নাতক ২য় বৰ্ষ)

গল্প ঃ

প্ৰথম ঃ শ্ৰীকুলেন্দ্ৰ ৰায় চৌধুৰী (স্নাতক ৩য় বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ মঃ ৰবিউল কবীৰ (স্নাতক ২য় বৰ্ষ)

প্ৰবন্ধ ঃ

উদগনিমূলক বঁটা ঃ শ্ৰীঅনুপম ৰয় (স্নাতক ৩য় বৰ্ষ)

<u>থিতাতে লিখা কবিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীঅনুপম ৰয় (স্নাতক ৩য় বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীঅনিমন্ত ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

<u>থিতাতে লিখা প্ৰবন্ধ ঃ</u>

উদগনিমূলক বঁটা ঃ

শ্ৰীজয়ন্ত কুমাৰ খাখলাৰী (স্নাতক ৩য় বৰ্ষ)

<u>চিত্ৰাংকন প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীৰাণা প্ৰতাপ বড়ো (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীদিপজ্যোতি ৰয় (স্নাতক ২য় বৰ্ষ)

তৃতীয় ঃ শ্ৰীদিবাকৰ ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

<u>কাৰ্টুন প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীদিপজ্যোতি ৰয় (স্নাতক ২য় বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীদিবাকৰ ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

তৃতীয় ঃ শ্ৰীৰাণা প্ৰতাপ বড়ো (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

খেল বিভাগ ঃ

<u>(কঃ) ক্ৰিকেট ঃ</u>

বিজয়ী দল ঃ স্নাতক ৩য় বৰ্ষ (কলা)

খেলুৱৈসকল ঃ ১। শ্ৰীডেনিয়েল কে মাৰাক (দলপতি)

২। শ্ৰীবশিষ্ঠ ৰাভা

৩। শ্ৰীমৃদুল ৰাভা

৪। শ্ৰীতৰুণ ৰাভা

৫। শ্ৰীউৎপল ৰাভা

৬। শ্রীদীপাঙ্কৰ ৰংপি
৭। মঃ মৃদুল আহমেদ
৮। শ্রীৰাজীৱ কাকতি
৯। শ্রীদীপাংকৰ বড়ো
১০। শ্রীযুধিষ্ঠিৰ ৰাভা
১১। শ্রীচন্দ্র তালুকদাৰ
১২। শ্রীমদন কলিতা

বিজিত দল ঃ উচ্চতৰ মাধ্যমিক ২য় বৰ্ষ

খেলুৱৈসকল ঃ
১। শ্রীঘনশংকৰ খাখ্‌লাৰী (দলপতি)
২। শ্রীগকুল ছেত্ৰী
৩। শ্রীঅমিত দাস
৪। শ্রীপ্রাঞ্জল পাঠক
৫। শ্রীতাপশ ৰয়
৬। শ্রীমনোৰঞ্জন দাস
৭। শ্রীকিশোৰ ৰাভা
৮। শ্রীতিলক নাথ
৯। শ্রীজয়ন্ত ৰাভা
১০। শ্রীৰিতুৰাজ ৰাভা
১১। শ্রীদিগন্ত ৰাভা
১২। শ্রীবুলবুল ৰাভা

চূড়ান্ত খেলৰ শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈ ঃ শ্রীতৰুণ ৰাভা

প্রতিযোগিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ বাউলাৰ ঃ
শ্রীডেনিয়েল কে. মাৰাক

প্রতিযোগিতাৰ শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈ ঃ শ্রীপ্রাঞ্জল পাঠক।

(খঃ) ভলীবল ঃ

বিজয়ী দল ঃ উচ্চতৰ মাধ্যমিক প্ৰথম বৰ্ষ

খেলুৱৈসকল ঃ
১। শ্রীমহেশ বড়ো (দলপতি)
২। শ্রীসুৰজ ৰাভা
৩। শ্রীবিজয় ৰাভা
৪। শ্রীঅৰুণ ৰাভা
৫। শ্রীসঞ্জয় ৰাভা
৬। শ্রীনয়নমণি চৌধুৰী
৭। শ্রীনির্ভয় ৰাভা

বিজিত দল ঃ স্নাতক ২য় বৰ্ষ (কলা)

খেলুৱৈসকল ঃ
১। শ্রীতুলেশ্বৰ ৰাভা (দলপতি)
২। শ্রীঅস্ত কুমাৰ ৰাভা
৩। শ্রীৰতন বড়ো
৪। শ্রীগোলাপ বড়ো
৫। শ্রীঅমৰদীপ ৰাভা
৬। শ্রীজগদীশ বড়ো
৭। শ্রীপৰাগজ্যোতি চৌধুৰী

শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈ ঃ শ্রীতুলেশ্বৰ ৰাভা

(গঃ) ফুটবল

বিজয়ী দল ঃ স্নাতক ১ ম বৰ্ষ (কলা)

খেলুৱৈসকল
১। শ্রীতৰুণ ৰাভা (দলপতি)
২। শ্রীগোলাপ বড়ো
৩। শ্রীৰাজীৱ দাস
৪। শ্রীজগদীশ বড়ো
৫। শ্রীতুলেশ্বৰ ৰাভা
৬। শ্রীৰঞ্জন ৰাভা
৭। শ্রীদীপ বড়ো
৮। শ্রীউজ্জ্বল বড়ো
৯। শ্রীমণ্টু ৰাভা
১০। শ্রীমৃদুল দাস
১১। শ্রীৰাজধৰ ৰাভা
১২। শ্রীদীপজ্যোতি ৰাভা

বিজিত দল ঃ স্নাতক ২ য় বৰ্ষ

খেলুৱৈসকল
১। শ্রীজিতু ৰাভা (দলপতি)
২। শ্রীঅস্ত কুমাৰ ৰাভা
৩। শ্রীমাইকেল বড়ো
৪। শ্রীৰতন বড়ো
৫। শ্রীঅমৰদীপ ৰাভা
৬। শ্রীদিব্যজ্যোতি ৰাভা
৭। শ্রীজগো মোহন বড়ো
৮। শ্রীবিষ্ণু ৰাভা
৯। শ্রীপৰেশ ৰাভা
১০। শ্রীযুধিষ্ঠিৰ ৰাভা
১১। শ্রীবিতু ৰাভা
১২। শ্রীমনজিৎ ৰাভা

শ্ৰেষ্ঠ খেলুৱৈ ঃ শ্রীদিব্যজ্যোতি ৰাভা

সাংস্কৃতিক বিভাগ ঃ

জ্যোতি সংগীত ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ শিৱানী কুমাৰী
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ অনামিকা ৰাভা
তৃতীয় ঃ শ্ৰীঅপূৰ্ব মেধী

ভূপেন্দ্ৰ সংগীত ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ শিৱানী কুমাৰী
মিচ্ ৰুমা ৰাভা
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ জুপিতৰা স্বৰ্গীয়াৰী
তৃতীয় ঃ শ্ৰীঅপূৰ্ব মেধী

পৰম্পৰাগত জনজাতীয় গীত ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ জুপিতৰা স্বৰ্গীয়াৰী
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ শিৱানী কুমাৰী
মিচ্ ৰুমা ৰাভা
তৃতীয় ঃ মিচ্ গৌৰিমা ৰাভা

লোক গীত ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ শিৱানী কুমাৰী
দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীঅপূৰ্ব মেধী
তৃতীয় ঃ মিচ্ দীপাঞ্জলি চৌধুৰী

বিষ্ণু ৰাভা সংগীত ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ শিৱানী কুমাৰী
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ জুপিতৰা স্বৰ্গীয়াৰী
তৃতীয় ঃ মিচ্ ৰুমা ৰাভা

বৰগীত ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ দীপাঞ্জলি চৌধুৰী
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ শিৱানী কুমাৰী
তৃতীয় ঃ শ্ৰীঅপূৰ্ব মেধী

লঘু শাস্ত্ৰীয় সংগীত ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ শিৱানী কুমাৰী
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ ৰুমা ৰাভা

শাস্ত্ৰীয় সংগীত ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ শিৱানী কুমাৰী
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ জুপিতৰা স্বৰ্গীয়াৰী

গজল ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ জুপিতৰা স্বৰ্গীয়াৰী
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ শিৱানী কুমাৰী

বিহু নৃত্য ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ লিপিকা তামুলী
মিচ্ ৰেণুকা ৰাভা
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ বিতুমণি ৰাভা
মিচ্ গৌৰিমা ৰাভা
তৃতীয় ঃ মিচ্ নিতা মহন্ত
মিচ্ শিৱানী কুমাৰী

আধুনিক নৃত্য ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ নীতা মহন্ত (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ গৰিমা ৰাভা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)
মিচ্ নীতাস্মিতা দাস (স্নাতক ২য় বৰ্ষ)
তৃতীয় ঃ শ্ৰীৰাহুল চৌধুৰী (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)
শ্ৰীমৃনাল দাস (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

ভেশচন প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ শ্ৰীসুদীপ পাল (স্নাতক ২য় বৰ্ষ)
দ্বিতীয় ঃ মঃ নুৰুল ইছলাম (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ, বিজ্ঞান শাখা)
মঃ দিলদাৰ হুছেইন (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ, বিজ্ঞান শাখা)
মঃ মিজানুৰ ৰহমান (বি. এচ. চি. ১ম বৰ্ষ)
তৃতীয় ঃ শ্ৰীবসন্ত দাস (বি. এচ. চি. ৩য় বৰ্ষ)

ক্ৰীড়া বিভাগ ঃ

১। ল'ৰাৰ ১০০ মিটাৰ দৌৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ শ্ৰীগোলাপ ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)
দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীবিজান ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

২। ছোৱালীৰ ১০০ মিটাৰ দৌৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ

প্ৰথম ঃ মিচ্ হেমপ্ৰভা ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)
দ্বিতীয় ঃ মিচ্ মধুস্মিতা দাস (স্নাতক ২য় বৰ্ষ)

<u>৩। ল'ৰাৰ ২০০ মিটাৰ দৌৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীগোলাপ বড়ো (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীঅৰুণ বড়ো (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

শ্ৰীজিতেন ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

<u>৪। ছোৱালীৰ ২০০ মিটাৰ দৌৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ মিচ্ হেমপ্ৰভা ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ মিচ্ গৌতমী ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

মিচ্ জোনালী কলিতা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

<u>৫। ল'ৰাৰ ৪০০ মিটাৰ দৌৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীগোলাপ বড়ো (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীঅৰুণ চন্দ্ৰ বড়ো (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

<u>৬। ছোৱালীৰ ৪০০ মিটাৰ দৌৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ মিচ্ হেমপ্ৰভা ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ মিচ্ গৌতমী বসুমতাৰী (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

<u>৭। ল'ৰাৰ ৮০০ মিটাৰ দৌৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীজিতু ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীবিজন ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

<u>৮। ল'ৰাৰ ১৬০০ মিটাৰ দৌৰ প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীজিতু ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীপ্ৰকাশ ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

<u>৯। ল'ৰাৰ লং জাম্প প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীবিজন ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীবাবুল ৰাভা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

<u>১০। ছোৱালীৰ লং জাম্প প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ মিচ্ হেমপ্ৰভা ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ মিচ্ গৌতমী বসুমতাৰী (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

<u>১১। ল'ৰাৰ হাই জাম্প প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীবিজন ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীঈগল ৰাভা (উঃ মাঃ ১য় বৰ্ষ)

<u>১২। ছোৱালীৰ হাই জাম্প প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ মিচ্ অনিতা ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ মিচ্ হেমপ্ৰভা ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

<u>১৩। ল'ৰাৰ ডিচকাচ থ্ৰো প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীবিজন ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীঅৰবিন্দ বড়ো (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

<u>১৪। ছোৱালীৰ ডিচকাচ থ্ৰো প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ মিচ্ জয়শ্ৰী ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ মিচ্ নয়নমনি ৰাভা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

<u>১৫। ল'ৰাৰ জেভলিং থ্ৰো প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীপিংকু ঠাকুৰীয়া (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীবিজন ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

<u>১৬। ছোৱালীৰ জেভলিং থ্ৰো প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ মিচ্ জয়শ্ৰী ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ মিচ্ মৃদুলা ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

<u>১৭। ল'ৰাৰ ছটপুত থ্ৰ' প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীবিজন ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীশৰৎ ৰাভা (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

<u>১৮। ছোৱালীৰ ছটপুত থ্ৰ' প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ মিচ্ গৌতমী বসুমতাৰী (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ মিচ্ হৈম্য অধিকাৰী (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

উদগনি বঁটা মৃদুলা ৰাভা (বি. এচ. চি. ১ম বৰ্ষ)

<u>১৯। ল'ৰাৰ বিলেৰেচ প্ৰতিযোগিতা ঃ</u>

প্ৰথম ঃ শ্ৰীজিতু ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

শ্ৰীৰাজেন ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

শ্ৰীপ্ৰকাশ ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

শ্ৰীতৰুণ ৰাভা (স্নাতক ১ম বৰ্ষ)

দ্বিতীয় ঃ শ্ৰীউজ্বল দৈমাৰী (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

শ্ৰীনয়ন বড়ো (উঃ মাঃ ২য় বৰ্ষ)

শ্ৰীকিশোৰ ৰাভা (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)

শ্ৰীজগদীশ বড়ো (উঃ মাঃ ১ম বৰ্ষ)